

ସ୍ଵୀକାର

The Sweekar **स्वीकार**

www.sweekarweekly.com

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ : ଏ ଶରତ ନାରାୟଣ ବେହେରା

RNI No. 66443/94

ମାନସବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ - ୨୦୨୪ ପାଳନ ଅବସରରେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ଓଡ଼ିଶାକୁ ଦେଶର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ, ଅଗ୍ରଣୀ ଏବଂ ବିକଶିତ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ର ଅବସରରେ ସମସ୍ତେ ଶପଥ ନେବାକୁ ମୁଁ ଆହ୍ଵାନ ଜଣାଉଛି ।

(Handwritten Signature)
(ରଘୁବର ଦାସ)
ମାନସବର ରାଜ୍ୟପାଳ, ଓଡ଼ିଶା

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ-୨୦୨୪ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ଏହି ପୁଣ୍ୟତିଥିରେ ଅଗଣିତ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ଦେଶଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଅସାମାନ୍ୟ ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା ଓ ବଳିଦାନକୁ ସମ୍ମାନେ ସ୍ମରଣ କରିବା ସହ ଆମ ସମ୍ବିଧାନର ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ରଖି ଏକ ସଶକ୍ତ, ସମୃଦ୍ଧ ଏବଂ ସ୍ଵାଭିମାନୀ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ପାଇଁ ସମ୍ମିଳିତ ଭାବେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

(Handwritten Signature)
(ପ୍ରଦିପ କୁମାର ଅମାତ)
ଜଳଜଳ, ପରିବେଶ ଓ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଓ ପାନୀୟଜଳ ଏବଂ ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ମାନସବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା

ପବିତ୍ର ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଆସନ୍ତୁ, ଏକ ନୂଆ ଓଡ଼ିଶା, ସଶକ୍ତ ଓଡ଼ିଶା, ରୂପାନ୍ତରିତ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ଦିଗରେ ସମସ୍ତେ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହୋଇ କାମ କରିବା ।

ନିତ୍ୟନ୍ଦ ମନୋଧ୍ୟାନୀ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ମାଁ ସମଲେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ସମଲପୁର: ସମଲପୁରର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ସମଲେଶ୍ଵରୀ ମନ୍ଦିରର ରୂପାନ୍ତରିତ ସମଲେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନରୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପ୍ରାୟ ୨୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ପ୍ରାୟ ୪୦ ଏକର ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଁ ସମଲେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭବ୍ୟ ରୂପାନ୍ତରଣ ହୋଇଛି । ବାରି ଦିଗରେ ୪ଟି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର, ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ପୂଜକ ବିଶ୍ରାମାଳୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭବ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଏକ କିମି ବୈଦ୍ୟର ପରିଚ୍ଛେଦ ପଥ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ପାର୍କିଂ ସ୍ଥାନ, ପାନୀୟ ଜଳ, ଶୌଚାଳୟ, ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର, ଯୋଗା ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ଭେଣ୍ଟି ଜେନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ମହାନଦୀ ଘାଟର ରୂପାନ୍ତରଣ କରାଯାଇ ଆରତୀ ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଅବଶିଷ୍ଟ ୭ମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ..

ତିମେନ୍ଦ୍ରିଆକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ଆମିନୋ ଏସିଡ୍ ଗୋଲପରିବର ଲାଭକାରୀ ଗୁଣ ଶକ୍ତିକାରକ ଫ୍ୟାଟ୍ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବିଗୁଳ ପାଇଁ ଡାଲି ଲିଭର ସ୍ଵେଚ୍ଚ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ସକଳା ଗାଗ କାଳ୍ପତର ଉପକାରିତା

ବିନୋଦ ପଣାୟତ ପାଇବେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ

ସମ୍ବଲପୁର: ଜନମ ଓ କର୍ମଚାରୀ କୃଷୀ କାରିଗର ରୂପେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ କବି, ଲେଖକ, ଗୀତିକାର ଓ ନାଟ୍ୟକାର ବିନୋଦ ପଣାୟତ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଉପାଧି ପାଇବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ପଣାୟତ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରେ ଜଣେ ବାରିକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତ 'ଲିଟି ଉଡ଼େ ଫୁରୁ ଫୁରୁରେ ମୋର ନାମ କେବେ', 'ହାଏ କୃଷି ହାଏ କୃଷି ବୋଲି ଯାଉ ମୋର ଜୀବନ', 'ଗଲାଗାତି ଝୁମରା ସୁରେ ଧରି ଦେଲି ତୋର ନାଁ', 'ସରବ୍ ସହେନି ମାଁ ଗୋ ତୁଳ', 'ଏ ନନି ସୁଲୋଚନା',

'ଗଲା ମାଲିରେ ଆଜ୍ଞା ବିଦେଶୀ ହେଲି' ଭଳି ବହୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗୀତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ରୋମାଞ୍ଚିତ କରୁଛି । କେବଳ ଗୀତ ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ରଚିତ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମହମ୍ମତ୍ତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ବିଶେଷ କରି ନାଟକ 'ଉଷା' ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା । ସେ ୧୯୫୧ରୁ ଆକାଶବାଣୀ କଟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁରର ଜଣେ ସ୍ୱାକ୍ଷରପ୍ରାପ୍ତ ଗୀତିକାର ଭାବେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତ କଟକ, ସମ୍ବଲପୁର, ବିଧି ଭାରତୀ, ଦିଲ୍ଲୀ, ରାୟପୁର ରେଡିଓ ଷ୍ଟେସନରୁ ବାଜିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ବିଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷନ ଓ ରେଡିଓ ମସ୍କୋରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଗୀତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ପଣାୟତ ବିଭିନ୍ନ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଯଥା 'ସମର୍ପଣ', 'ପର ସା', 'ଚିନି' ପାଇଁ ଗୀତ ରଚନା କରିଥିବା ବେଳେ ଉପନ୍ୟାସ 'ରାମ ରାଏଜର କଥା', 'ଚୁକ୍ଚୁରୁଟା' ଭଳି ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର, ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୯୩୫ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୩ ତାରିଖରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ସହରର ଚିକ୍ତାପଡ଼ା ଠାରେ ଜନ୍ମିତ ଶ୍ରୀ ପଣାୟତ ବଲାଙ୍ଗୀର ହାଇସ୍କୁଲରୁ ଅଳ୍ପପାଠ ପଢ଼ି ଅଭାବ ଅନାଚନରେ ପଢ଼ି ପିତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନିଜର କୌଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ଆପଣେଇ ଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୧୯ ବର୍ଷ ବଲାଙ୍ଗୀର ସହରରେ ରହିବା ପରେ ୧୯୫୩ ମସିହାରେ ଜାବିକା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମ୍ବଲପୁର ଚାଳିଆସି ସହରର ହୃଦୟସ୍ଥଳ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଛକରେ ନିଜର ଏକ ସେଲୁଲ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁରାରି ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ଓ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶିବ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ଓ ସ୍ୱର୍ଗତ ଅରୁଣ ପ୍ରସନ୍ନ ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣାରେ ସେ ସମ୍ବଲପୁରୀ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ସେଲୁଲ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରୋଫାଇଲ ମିଳନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ବହୁ ସାରସ୍ୱତ ସାଧକଙ୍କ ଆଗମନରେ ତାଙ୍କ ସେଲୁଲରେ ରାତିପତ ସାହିତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଥିଲା । କିଛିବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ହେବାରୁ ସେଲୁଲ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଣତ ବୟସରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି ।

ସମ୍ବଲପୁରରେ 'ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କଥାମୂତ'

ସମ୍ବଲପୁର : ସ୍ଥାନୀୟ ଝାଡୁଆପଡ଼ା ପୁସ୍ତକ ଆରମ୍ଭକ ମଣ୍ଡପ ଠାରେ ତାଙ୍କୁ ରାସେଶ୍ୱରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଷ୍ଟେଲ୍‌ସେଣ୍ଟରୁ ଚୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷରୁ 'ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କଥାମୂତ' ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ରାସେଶ୍ୱରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହୋଇଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୁରୀର ବିଶିଷ୍ଟ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରବାଚିକା ସରୋଜିନୀ ଦେବୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲାଳାମୃତ ଓ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାର ବିଧି ଉପରେ ସଙ୍ଗୀତମୟ ପ୍ରବଚନ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମହେଶ୍ୱର ଖୁଣ୍ଟିଆ, ବନମାଳି ଦାସ ଓ ସୁଦୀପ ଚରଣ ସାହୁ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଓ ସଙ୍ଗୀତରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସଫୋଜନା ଓ ପଞ୍ଚିତ ବେଦ ଦ୍ୟାସ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ମହୋଦୟା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାଚିକା ଶ୍ରୀମତୀ ସରୋଜିନୀ ଦେବୀ, ଚୁଷ୍ଟର ସମ୍ପାଦକ ସୁବାଷ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ସଭ୍ୟ ସୁଧାଂଶୁ ପୂଜାରୀ, ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ଞାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ବିଶ୍ୱାସ୍ତା ରେତନା ପରିଷଦର ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖା ସଭାପତି ପରମେଶ୍ୱର ଦାଶ, ତାଙ୍କର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା, ପ୍ରାଧ୍ୟାପିକା ଶ୍ରୀମତୀ ମିଶ୍ର, ବିମଳ ପାଣିଆ, ଲଳିତ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରାମଜୀବନ ସିଂହ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହରର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ର ସମାଚାର ବିଭାଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ପାଳିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ସମ୍ବଲପୁର ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ରର ସମାଚାର ବିଭାଗର ନବମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ପାଦକ ଆଲୋକ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ତଥା ତର୍ପଣୀ କୁମାର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ସଫୋଜନାରେ ଏହି ଅବସରରେ ଆୟୋଜିତ ଉତ୍ସବରେ ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରସାର ଭାରତୀର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବସନ୍ତ କୁମାର ମାଝୀ, ଅଧ୍ୟାପିକା ତେଜଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, ସଙ୍ଗୀତା ସାହୁ, ସୁପ୍ରୀତି ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଭାଷଣ ଦେଇ ଗତ ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ସମ୍ବଲପୁର ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସମ୍ବଲପୁରୀ ଭାଷାରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ସମ୍ବାଦ ଲୋକଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭାଜନ ହୋଇ ପାରିଛି ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆକାଶ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ଶିବଦୟାଲ ତ୍ରିପାଠୀ, କୃତାଞ୍ଜଳୀ ତ୍ରିପାଠୀ, ଶର୍ମିଷ୍ଠା ରାୟ, ସଙ୍ଗୀତା ପଣ୍ଡା, ମାନସୀ ନନ୍ଦ, ରାମନାରାୟଣ ବେହେରା ଓ ସତ୍ୟୋଜ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଅଳକା ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଗନ୍ତ ସଂକଳନ 'ପ୍ରତିଛାୟା' ଉନ୍ମୋଚିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ବିଶିଷ୍ଟ ଗାଳ୍ପିକା ଶ୍ରୀମତୀ ଅଳକା ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଗନ୍ତ ସଂକଳନ 'ପ୍ରତିଛାୟା' ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ବଲପୁର ପୁସ୍ତକ ମେଳାରେ 'ସେତୁ' ର ସଭାପତି ପ୍ରଫେସର ମାନକେତନ ପାଠାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ସାହିତ୍ୟିକ ଗଣେଶଚାରୀ ନାହାଳ ସଂସ୍କୃତି ଗବେଷକ ତନ୍ମୟ ଦ୍ୱାରିକାନାଥ ନାୟକ, ତନ୍ମୟ ଗୌରାଦାସ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିଲେ । ତନ୍ମୟ ସତ୍ୟୋଜ କୁମାର ଦାଶ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଅର୍ଦ୍ଧଠାପାଳି ନିକଟସ୍ଥ କଲ୍ୟାଣନଗର ବାସିନ୍ଦା ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଅଳକାଙ୍କ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଗନ୍ତ ସଂକଳନ ଅଟେ ।

ଏମ୍‌ସିଏଲରେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳିତ

କୁର୍ଲା : ଏମ୍‌ସିଏଲରେ ୭୫ ତମ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । କମ୍ପାନୀର ସିଏମ୍‌ଡି ଶ୍ରୀ ଉଦୟ ଅନନ୍ତ କାଓଲେ ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସାଙ୍ଗକୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ କାର୍ମିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କେଶବ ରାଓ ମୁଖ୍ୟ ସଭକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଣବ କୁମାର ପଟେଲ, ବିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏ.କେ. ବେଉରା, ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏ.କେ. ବାପ୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଜାଗୃତି ମହିଳା ମଣ୍ଡଳର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣା କାଓଲେ, ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷା ଅମ୍ବୁକା ଶୁକ୍ଳା ରାଓ, ରଶ୍ମୀ ବେହେରା, ଅଞ୍ଜଳୀ ବାପ୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ ।

ଇଶ୍ଵର ପ୍ରାପ୍ତି ଜୀବନର ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଏ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ନା କିଛି ଭବ୍ୟମରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୌଣସି ନା କୌଣସି କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ । କିଏ ମନ୍ଦ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ତ କିଏ ଉତ୍ତମ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ । କିଏ ପଇସା ପଇସାରେ ତ କିଏ ବିଷୟ ଭୋଗଗୁଡ଼ିକ ପଇସାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟବାର ଦେଖାଯାଉଛି । କିଏ ନିଜ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିଛି ତ କିଏ ଶରୀରକୁ ସଜେଇବାରେ ଲାଗିଛି । କିଏ ଧନବାନ୍ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତ କିଏ ପହିଲମାନ, କିଏ ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ତ କିଏ ଯଶ ଓ କୀର୍ତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଲାଳାୟିତ । କିଏ ବିଦ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଛି ତ ଆଉ କିଏ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଖୋଜି ବୁଲୁଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ନା କୌଣସି ଜିନିଷର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁକି କରୁଛି ? ବ୍ୟକ୍ତି କାହିଁକି ଏକ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଚାହୁଁଛି ? କେହି କ'ଣ କେବଳ ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇବା ପାଇଁ ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଚାହୁଁଛି ? କ'ଣ କେହି କେବଳ ଯଶ-କୀର୍ତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛି ? କ'ଣ କେହି କେବଳ ପଇସା ପାଇବା ପାଇଁ ପଇସା ଚାହୁଁଛି ? ଧନ ଚାହୁଁଛି ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ 'ନା' ହେବ । ସତ କଥା ହେଲା, କେହି ପଇସା ପାଇବା ପାଇଁ ପଇସା

ଚାହେଁ ନାହିଁ । କେବଳ ଧନ ପାଇବା ପାଇଁ ଧନ ଚାହେଁ ନାହିଁ । କେବଳ ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇବା ପାଇଁ ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଚାହେଁ ନାହିଁ । କେବଳ ବିଷୟ ଭୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ବିଷୟ ଭୋଗ ଚାହେଁ ନାହିଁ । କେହି କେବଳ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରେ ନାହିଁ ।

ଯଦି ଆପଣ ଦିନରାତି ପଇସା ଓ ଧନ ପଇସାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଚାରିବେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ଦିନରାତି ପଇସା ଓ ଧନ ପଇସା ପଡ଼ିଛି ? ସେ ପଇସା କାହିଁକି ଚାହୁଁଛି ? ତ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ- 'ସେଇ ପଇସାରେ ମୁଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଘର ତିଆରି କରିବି । ଉଦ୍ୟୋଗ ବଢ଼ାଇବି, ବିବାହ କରିବି, ପରିବାର ବଢ଼ାଇବି, ଖାଦ୍ୟପେୟର ପ୍ରଚାର ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି, ଭଲ ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବି ଇତ୍ୟାଦି । ଯଦି ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ପଚାରିବେ ଯେ ସେ ସେହି ଭୋଗଗୁଡ଼ିକୁ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛି, ତ ସେ ଉତ୍ତର ଦେବ - ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ, ଭୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇଗଲେ ସେ ସୁଖୀ ହୋଇଯାଏ । କାରଣ ସେଇ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇଲେ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି କରୁଛି, ଖୋଜୁଛି, ଚାହୁଁଛି ତାହା

ସୁଖ ପାଇବା ପାଇଁ, ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ପାଇଁ କରୁଛି । ଏପରିକି କୁର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହି କର୍ମଗୁଡ଼ିକରୁ ସୁଖ ପାଇବା, ଆନନ୍ଦ ପାଇବାର ଆଶାରେ ତାହା କରିଥାଏ । ଆହୁରି ଯଦି ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଚାରିବେ ଯେ ସେ ଆନନ୍ଦ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛି ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କେହି କହିବେ ନାହିଁ କି ଅମୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ ଚାହୁଁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟା, ବଳ, ଧନ, ସନ୍ତାନ, ପଦ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ଯଶ, କୀର୍ତ୍ତି ଆଦି ଜିନିଷ ପାଇବା ପଇସାରେ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି - ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି ।

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖ ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି କର୍ମ କରେ ନାହିଁ । ମନ୍ଦ କର୍ମ ତ ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ଆଶାରେ ହିଁ କରିଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇବାର ସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି, ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଭଲ-ମନ୍ଦ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଭଳା କାହିଁକି ରହିଛି ? ଏହାର ଏକମାତ୍ର ମୂଳ କାରଣ ରହିଛି ଏବଂ ଗୋସ୍ଵାମୀ ତୁଳସୀଦାସଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେହି ମୂଳ କାରଣଟି ହେଲା-

ଇଶ୍ଵର ଅଟେ ଜୀବ ଅବିନାଶୀ ।
ଚେତନ ଅମଳ ସହଜ ସୁଖ
ରାଶି ।।

ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ । ସେ ଚେତନ, ଅମଳ ଓ ସୁଖର ରାଶି; କାରଣ ଜୀବାତ୍ମ ସତ୍-ଚିତ୍ - ଆନନ୍ଦ ରୂପ ପରମାତ୍ମଙ୍କର ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ତା' ଭିତରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇବାର ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିଛି । ସେ ଆନନ୍ଦ ପାଇବାକୁ ଚାହେଁ, ଆନନ୍ଦରେ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ, ଆନନ୍ଦରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହେଁ । ଆନନ୍ଦରେ ହିଁ ଶୋଇବା, ଉଠିବା, ହସିବା, କାନ୍ଦିବା, ଖାଇବା, ଖେଳିବା, ଉଠିବା, ବସିବା ଓ ଧାଇଁବାକୁ ଚାହେଁ । ସେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ଆନନ୍ଦିତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇବାର ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିବାର କାରଣ ସେ ହେଉଛି ପରମାତ୍ମ, ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦଙ୍କର ଆଦିପ୍ରୋତ ପରମାତ୍ମ ଅଟେ ।

ଜୀବନ ନୈସର୍ଗିକ ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛି- ଚିନ୍ତା, ବେତନ, ସତ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଜୀବ ନିଜର ସ୍ଵାଭାବିକ, ନୈସର୍ଗିକ ସ୍ଵରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନଭିଜ୍ଞ, ଅଜ୍ଞାନ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତା ଉତ୍ପନ୍ନି । ସେ ନିଜର ବାସ୍ତବିକ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଵରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନଭିଜ୍ଞ, ଅଜ୍ଞାନ । ସେଥିପାଇଁ ଧନ, ବଳ, ଯଶ, କୀର୍ତ୍ତି, ପଦ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପଇସାରେ ଧାଇଁ, ଆନନ୍ଦ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛି । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଯେଉଁଠି ଅଛି, ତାହା କେବଳ

ସେଠାରେ ହିଁ ମିଳି ପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭୌତିକ ସୁଖ- ସାଧନରୁ ଶରଣ ସୁଖ ମିଳିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତ ସୁଖ ପରମାତ୍ମ ତ ଆନନ୍ଦର ଆଦିପ୍ରୋତ ପରମାତ୍ମ ଠାରୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା କ'ଣ ?

ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମେ ନିଜର ଆତ୍ମରେ ନିତ୍ୟ ପରମାତ୍ମଙ୍କର ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ମାଟି ଖୋଳୁ ଖୋଳୁ ଶେଷରେ ଭୂମିର ବସ୍ତୁ ତଳେ ଜଳର ଅକ୍ଷୟ ସ୍ରୋତ ଫୁଟି ପଡ଼େ, ସେହିପରି ଆତ୍ମରେ ପରମାତ୍ମଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କରୁ କରୁ ଶେଷରେ ଆତ୍ମରେ ପରମାତ୍ମର ସ୍ରୋତ ପରମାତ୍ମ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ହୋଇଯାଉ ।

ଏଣୁ ଯଦି ଆମେ ଶାନ୍ତ ସୁଖ, ପରମାତ୍ମ ଚାହୁଁଛେ, ତାହେଲେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ଭୌତିକ ସୁଖ ପାଇବା ପାଇଁ ଭୌତିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିତ୍ୟ ଆର୍ଥିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ନିଜ ଆତ୍ମରେ ପରମାତ୍ମଙ୍କର ନିତ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବା ହିଁ ଆର୍ଥିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଉ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ, ଯାହା ଆମକୁ ଆନନ୍ଦର ଆଦିପ୍ରୋତ ପରମାତ୍ମଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ପରମାତ୍ମରେ ଆତ୍ମାବିତ କରି ପାରିବ ।

ଆମେ ସଂସାରରେ ରହିଛେ, ଆମେ ଭୌତିକ ଜୀବନରେ ରହିଛେ,

ତେଣୁ ଆମକୁ ଭୌତିକ ସୁଖ- ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଭୌତିକ ପୁରୁଷାର୍ଥତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସଂସାରରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିସ୍ମରଣ କରିବା ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ହିଁ ଆନନ୍ଦର ଆଦିପ୍ରୋତ । ଏ ସଂସାରରେ ଆମକୁ କିପରି ରହିବା ଉଚିତ, ଏ ଉପରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହେମଦସ୍ତରେ ଧ୍ୟାନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିଲେ । ସେ କହୁଥିଲେ - 'ବଙ୍ଗଳାର ଗର୍ମାନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ଧ୍ୟାନ କୁଟୁଥିବା ମହିଳାମାନେ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ନିଜର ଛୋଟ ପିଲାକୁ କୋଳରେ ଧରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ପୁଅକୁ ଧରି ପୁଅକୁ ଧରି ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ଥିବା ଶ୍ୟାମଳ ପିନ୍ଧି ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଧ୍ୟାନ କୁଟି ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ ହେମଦସ୍ତା ଭିତରକୁ ପୁଅ ନେବା - ଆଣିବା କରୁଥିଲେ ବି କୋଳରେ ଧରିଥିବା ନିଜ ପିଲା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ । ସେମାନେ ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ଧ୍ୟାନ କୁଟୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ପିଲା ଯେପରି ତାଙ୍କ କୋଳରୁ ପଡ଼ି ନ ଯାଏ ତାହାର ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେ ସଂସାରରେ ରହି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କର, କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ ସର୍ବଦା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଲଗାଇ ରଖ । ଏଥିରେ ଜୀବନର ସଫଳତା ନିହିତ । ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଆମେ ଭୌତିକ ଜୀବନରେ ରହିଛେ, ଜୀବନର ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ମାଦଲି ନୃତ୍ୟ

ସୁପ୍ରାତି ମିଶ୍ର

'ଆଦିବାସୀ' ବା ଆଦିମ ଅଧିବାସୀ ଶବ୍ଦଟି ଉଚ୍ଚାରଣ ଅଥବା ଶୁଣିବାରେ ଯେତିକି ସରଳ ଓ ମଧୁର ତାଙ୍କର ପରମ୍ପରା, ଚଳଣି, ହାବଭାବ ବି ଠିକ୍ ସେହିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତ 'ଏବଂ' ନିରାତମ୍ଭର । ପ୍ରକୃତ କୋଳରେ ଜନ୍ମିତ ସେହି ମାଟିର ମଣିଷ ବିହୁଥାଏ କେବଳ ଜଣକ ସେ ହେଲା ସେହି ପ୍ରକୃତି ମାଁ । ସୁଖ ଦୁଃଖ, ହାନିଲାଭ ସବୁ ପାଇଁ ଦାୟା କରିଥାଏ ପ୍ରକୃତିକୁ । ପିଲାଟିଏର ଜନ୍ମ ହେଉଥିବା ଭଲ ଅମଳ ହେଉ, ଘରେ କିଛି ଆଘାତ ହେଉ ଅଥବା ସାମାଜିକ ବିପତ୍ତି ତା' ମତରେ ସବୁ କର୍ତ୍ତା ଧର୍ତ୍ତା ସେହି ପ୍ରକୃତି । ଆଉ ଘାସ ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ସମସ୍ତର ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥ୍ୟ ସମର୍ପି ଦେଇଥାଏ ସେହି ମାଟି ମା ଅଥବା ପ୍ରକୃତି ଦେବୀ ସମ୍ମୁଖରେ ।

ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହି ଖୁବ୍ ସୁତାରୁ ରୂପରେ ଅତିବାହିତ କରିଥାନ୍ତି ଏହି ଆଦିବାସୀମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ । ପେଟକୁ ମୁଠେ ଅନ୍ନ, ଦେହ ଢାଙ୍କିବାକୁ ଖଣ୍ଡେ କନା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବା ପାଇଁ ଗୋଟେ ଚାଳିଆ ବାସ ଏତିକିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ମାଟିର ସେହି ମଣିଷ । ମାଟି ସହ ମାଟି ରୋଜଗାର କରେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ, ଆଉ ତାପରେ ମାତାଲ ହୋଇ ନାତି ଉଠେ ତୋଳ, ମାନ୍ଦଳର ତାଳେ ତାଳେ । ସେହିଭଳି ଏକ ଆଦିବାସୀ ନୃତ୍ୟ ହେଉଛି 'ମାଦଲି' । ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ବନ ପର୍ବତ ଘେରା ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରପୁର କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲା । ଅଧିକାଂଶ ଦେବୀ ମାଁ ମାଣିକେଶ୍ଵରୀଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ତାଙ୍କର ଛତୁଛାୟା ତଳେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତି ତଥା ଲୋକ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ ଆଜି ବିଶ୍ଵ ଦରବାରରେ

ପରିଚିତ । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନୃତ୍ୟ ପରମ୍ପରା ହେଉଛି 'ମାଦଲି' । କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ସମାଜ ନିଜର ଶ୍ରମ ଲାଭ ପାଇଁ କରିଥାଏ ଏହି ନୃତ୍ୟଟି । ମାଦଲି ନୃତ୍ୟ ଏକ ପୁରୁଷ ଭିତ୍ତିକ ନୃତ୍ୟ । ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ଗଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି ନୃତ୍ୟକୁ ପରିବେଷଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ନୃତ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଚୈତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ପୌଷପୂର୍ଣ୍ଣିମା ନୂଆଖାଇ ତଥା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଗଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବୁଢ଼ାଦେଓ, ବୁଢ଼ାଉଜା,

ଜନାଦେଓ (ଜଗନ୍ନାଥ) ତଥା ଲିଙ୍ଗାଦେଓ (ଶିବ)ଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ ଯେ, ବୁଢ଼ାଦେଓ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରି ଆବିର୍ଭାବ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୃଷି ଯତ୍ନପାତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର କୌଶଳ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଭଗବାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏସବୁ ସହ ଘର ଆସବାବ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅବତାର ରୂପା ଭଗବାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ତୁମେ ନିଜର ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋର ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର କର । ଆଉ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି ଯେ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଏହି ନୃତ୍ୟ ଗଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ନୃତ୍ୟର ନାମକରଣ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର 'ମାଦଲି'ରୁ ଉଦ୍ଭୂତ । ଏହି ନୃତ୍ୟରେ ମାଦଲି ବ୍ୟତୀତ ଆହୁରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର

କରାଯାଇଥାଏ । ଯଥା- ଟମକି, ବଂଶୀ, ଥୋଡ଼କେଲ, ଟେପକୋ, ଥୋପା, ଧୁତି, ଘୋଡ଼ା, ଜାଲ, ଗିରନା, ଦଣ୍ଡାରା, ନିମ୍ଫଲ, କରୁଆ, ଚମିଆ । ନୃତ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସବୁ ନାଁରୁ ହିଁ ଜଣାଯାଉଛି ଏହାର ଘନିଷ୍ଠତା କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭରଣପୋଷଣ ମାର୍ଗ ସହ । ଏହି ନୃତ୍ୟ ପରିବେଷଣ ବେଳେ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଛନ୍ଦ ବା ପାଠର ବ୍ୟବହାର ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

ଦେବୀ ପାଠ/ ମାଦଲି ପ୍ରଥମ ପାଠ/ ବୁଢ଼ାଉଜା ପାଠ, ଆଡ଼ ଘୁରୁଲିଆ ପାଠ, ପଏରି ପାଠ, ଝୁଲେନ୍ ପାଠ । ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟସବୁ ପାଠ ରୂପିକ ହେଲା ଢେଙ୍କିମରା ପାଠ, ସାବୁଧନ ପାଠ, ମକାପୁଲିଆ ପାଠ, ଉତ୍ତେନପାଠ ।

ନୃତ୍ୟର ଯେଉଁମାନେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଅତି ସାଧାରଣ ଭାବେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥାନ୍ତି । ଯଥା ଧୋତି, ଗଞ୍ଜି, ଗାମୁଛା, ପଚଡ଼ି ଆଦି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତିରୁ ମିଳୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ତଥା ରଙ୍ଗରେ ନିଜ ଶରୀର ତଥା ମୁଖ ମଞ୍ଜଳକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିଥାନ୍ତି । ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନୃତ୍ୟରେ ନାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାମାଜିକ କଟକଣାକୁ ନଜରରେ ରଖି ନାରୀମାନେ ଏହି ନୃତ୍ୟରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ପୁରୁଷଭିତ୍ତିକ ନୃତ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲା ।

ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ନୃତ୍ୟ ମାଦଲି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାର ଉନ୍ନତି ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତିର ଏହି ନୃତ୍ୟ ଦିନକୁଦିନ ହରାଇବାକୁ ବସିଛି ନିଜର ପରିଚୟ । ଆଧୁନିକତା ଗ୍ରାସି ଦେଇଛି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରୁ ସହାୟତା ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଏହି ନିଜକ କଳାକୁ ବଞ୍ଚାଯାଇ ପାରିବ ।

ଲୋକନୃତ୍ୟ ଗବେଷକା ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟ, ଭାରତ ସରକାର

ବୁଦ୍ଧି-କୌଶଳର ନିଜସ୍ଵ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା କର୍ମ ରୂପରେ ପରିଣତ ହେଲେ ହିଁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଏପରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଜ୍ଞାନକୁ ହଜମ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ, ନଚେତ୍ ତାହା

ଅଜୀର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବିକୃତ ହେବାର ଆଧାର

ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ମାତ୍ର ଯୋଜନା ହିଁ ତିଆରି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର କୌଣସି ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ, ଅବୋଧ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନିର୍ବାହ ଶାକ୍ତିପୂର୍ବକ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପଶୁମାନଙ୍କର ଅଭ୍ରଷ୍ଟକରଣ ଓ ବିବେକ ଯଦି ଜାଗ୍ରତ ନ ହୁଏ ସେହି ବୁଦ୍ଧି-କୌଶଳ ମାତ୍ର ଆତ୍ମ-ପ୍ରବଞ୍ଚନା ହୋଇ ରହିଯାଏ । ନୀତିକାର କହିଛନ୍ତି-

ଯସୁ ମୃତୁତମ ଲୋକେ ଯସୁ ବୁଦ୍ଧି ପଟଂଗତା ।
ଉଭୌତୋ ସୁଖମଶୁ ତେ ମାନ୍ୟବମିତରେ ଜନାଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ଦୁଇ ଜଣ ସୁଖୀ ରହିଥାନ୍ତି । ଏକରେ ମୃତୁତମ, ଦୁଇରେ ପାରଂଗତ ବୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ । ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ଜୀବନରେ ଦୁଃଖୀ ହିଁ ଦେଖା ଯାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପେଟ ଭରିବା ଓ ପରିବାର ବଢ଼ାଇବା ଅତିରିକ୍ତ ଆଉ କିଛି ଚିନ୍ତା କରି ନଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୃତ୍ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମରେ ଜ୍ଞାନକୁ ନିରତ କରି ଜୀବନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇଥାନ୍ତି ତଥା ସେହି ଆଧାରରେ ଶ୍ରେୟ-ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ପାରଙ୍ଗତ ବୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଯେପରି ଧନର ସମୁପଯୋଗ କରା ନ ଗଲେ, ଠିକ୍ ରୂପେ ନିବେଶ କରା ନ ଗଲେ ସମୟ ଆସିଲେ ତାହା ଦୁର୍ଗତି-ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ରାସ୍ତା ଖୋଲିଥାଏ, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନର ନିବେଶ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ରୂପରେ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ତାହାକୁ କର୍ମ ରୂପରେ ପରିଣତ ହେବାର ଅବସର ନ ମିଳେ ତେବେ ତାହା ସଂଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାକୁ ହଜାଇ ଚାଲିଯାଏ ।

କେବଳ ଜ୍ଞାନର ସଞ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିବିଳାସ ହୋଇ ରହିଯାଏ । ଏହା କୁମାରୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ସ୍ତୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ । ଜ୍ଞାନ କର୍ମରେ ପରିଣତ ହେଲେ ହିଁ ତାହାର ସାର୍ଥକତା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି-କୌଶଳକୁ କର୍ମ ରୂପେ ପରିଣତ କରି ପାରନ୍ତି, ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସମାଜ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ରୂପେ ସ୍ଵୀକାର କରିଥାଏ ।

ସୂଚୀ

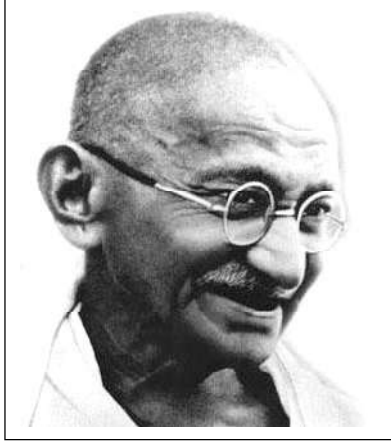
ବର୍ଷ ୨୮, ସଂଖ୍ୟା - ୪, ୨୮ ଜାନୁଆରୀ - ୦୩ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୪

ରାମ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଅଯୋଧ୍ୟାର ନିଜ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଅଖିଳ ପୁରରେ ନିର୍ମିତ ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଏଭଳି ଐତିହାସିକ ତଥା ପବିତ୍ର ଉତ୍ସବକୁ ଭାରତବାର୍ଷୀ ସର୍ବାଧିକ ଆବେଗର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ, ଯାହା ଦୀର୍ଘ ୫୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଫଳବତୀ ହୋଇଛି । ଏହି ଦିନକୁ ଭାରତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । କେବଳ ଶିଶୁ ରାମଲାଲାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଦିନ ନୁହେଁ, ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ରହିଥିବା ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ୱାସର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଣିଦେଇଛି । ଅଯୋଧ୍ୟା ନୂତନ ବୈଭବରେ ଝଲୁଛି । ଏଠାରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ସତ୍ୟର ବିଜୟବାନୀ ଫରଫର ଭାବେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ହାସ ରହିଛି । ଏହି ପବିତ୍ର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଶ୍ରୀରାମ ଜନ୍ମଭୂମି ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ କେବଳ ଆମ ସମାଜର ଧର୍ମ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ପରାକ୍ଷର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା ନୁହେଁ, ଜାତିର ସାମଗ୍ରିକ ବିବେକକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଛି । ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବର ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ର ବିଭିନ୍ନ ସରରେ ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀରାମଜନ୍ମଭୂମି ବିଶ୍ୱରେ ଅନନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛି । ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଭାବନା ଓ ପୂଜା ଆଦି ନିର୍ବିଶେଷରେ ସବୁ ସାଧୁ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ନାଗା, ଶିଖ, ବୁଦ୍ଧଜୀବୀ, ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ବନବାସୀ ସମସ୍ତେ ଭଗବାନ ରାମଙ୍କ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱର୍ଗ ବୋଲି ଯେଉଁ ଅଯୋଧ୍ୟାକୁ କୁହାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଶତାବ୍ଦୀବ୍ୟାପୀ ବହୁ ନିନ୍ଦା ଓ କୁହାରଚନାର ଶିକାର ହୋଇଆସିଛି । ଯେଉଁ ଭୃଷ୍ଟରୁ ଆଦର୍ଶ ଶାସନ ଓ ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବନାର ରାମରାଜ୍ୟ ଭଳି ଚିନ୍ତାଧାରାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ସେହିଠାରେ ରାମଙ୍କୁ ଆଜି ତାଙ୍କର ନିଜର ସ୍ଥିତି ଲାଗି ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ରାମଙ୍କ ଜୀବନ ଆମକୁ ମାନବୀୟ ଚରିତ୍ର ଓ ଉଦାରତାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ଦିନ, ମାସ, ବର୍ଷ ଏବଂ ଶତାବ୍ଦୀ ବିତିବାଲାଗି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଟି ସକାଳ ଆସିଲେ ରାମଙ୍କ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କଠାରେ ନୂତନ ଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀରାମ ଜନ୍ମଭୂମି ମନ୍ଦିରରେ ରାମଲାଲାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨୨ ଜାନୁଆରୀରେ ହେବ ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ଘୋଷଣା ହେବା ପରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମାଜର ଆକାଂକ୍ଷାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ । ଏଭଳି ଭବ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଦେଖିବାର ଆନନ୍ଦ ଭାରତୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଭଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି, ତାହା ବିଗତ କେତେକ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିବ ।

ଶୈବ, ବୈଷ୍ଣବ, ଗଣାପତ୍ୟ, ଶିଖ, ବୌଦ୍ଧ, ଜୈନ, ଦଶମା ଶଙ୍କର, ରାମାନନ୍ଦା, ରାମାନୁଜ, ନିୟାଜ, ମାଧବ, ବିଷ୍ଣୁନାମା, ରାମସାନ୍ଦେହୀ, ଘିସାପଦ୍ମା, ଘାବଦାସୀ, ଅକାଳୀ, ନିରହକାମୀ, ଗୌଡ଼ାୟ, କବୀରପଦ୍ମା, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ଧର୍ମାୟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜାବିଧିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା - ଆଚାର୍ଯ୍ୟଗଣ, ୧୫୦ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରତିନିଧି, ବିଶିଷ୍ଟ ବନବାସୀ, ଗିରିବାସୀ, ଦ୍ୱୀପବାସୀ, ପ୍ରଜ୍ଞା ପୁରୁଷ, ରାଜନୀତି, ବିଜ୍ଞାନ, ଶିଳ୍ପ, କ୍ରୀଡ଼ା, କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଥିବା ବିବିଧତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଏଭଳି ଏକ ଉତ୍ସବରେ ଗୋଟିଏ ଛାତ ତଳେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ୧୪୦ କୋଟି ଭାରତୀୟଙ୍କ ଭାବନାକୁ ପ୍ରତିନିଧି କରି ଏଭଳି ବିରାଟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମହୋତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟ ଇତିହାସରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଘଟଣା ଯେ, ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ, ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳ, ଦ୍ୱୀପ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଆଡ଼ୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଅତୁଳନୀୟ । ଅଯୋଧ୍ୟା ଧାମ ଏବେ ମିଳି ଭାରତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଯୋଧ୍ୟା ଧାମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବେ ରାମ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ କୋଣରୁ ଆସୁଥିବା ଗବେଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଅକ୍ଟୋବରୀୟ ବିମାନଘର, ବିସ୍ତାରିତ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ, ଚାରିରୁ ଛ' ଲେନ ବିଶିଷ୍ଟ ସଡ଼କ ସଂଯୋଗ, ହେଲିପାଡ଼, ସୁବିଧାଜନକ ହୋଟେଲ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗୃହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସହରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମିଳିପାରିବ । ପଞ୍ଚକୋଶୀ, ଚୌଦାହକୋଶୀ ଓ ଚୌରାଶୀକୋଶୀ ପରିକ୍ରମାର ଆଖପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଧର୍ମ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ରୂପାନ୍ତରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆଗେଇଚାଲିଛି । ଫଳରେ ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ, ପର୍ଯ୍ୟଟନର ପ୍ରସାର, ପ୍ରଚାର ଏବଂ ନିୟୁତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଦିଗରେ ଏହା ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ରାମମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଭାରତର ସାଂସ୍କୃତିକ ଜାଗ୍ରତର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଘଟଣା ହୋଇଯାଇଛି । ନିଃସନ୍ଦେହରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ରାମଲାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଜାତୀୟ ଗର୍ବର ଏକ ଐତିହାସିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଣିଦେଇଛି । ଅଖିଳ ପୁରୀରେ ରାମଲାଲାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଛି ଭାରତରେ ରାମରାଜ୍ୟର ଘୋଷଣା । ଶିଶୁରାମଙ୍କ ଏଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଚାଲୁଥିବ । ଭାରତର ଇତିହାସ ମୋଟ ଉପରେ ହେଉଛି ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବିଗତ ଦେଢ଼ ହଜାର ବର୍ଷର ନିରନ୍ତର ସଂଘର୍ଷର ଇତିହାସ । ପ୍ରାଚୀନ ସମୟରେ ସେହି ଆକ୍ରମଣ କେବଳ ଲୁଟିଚୋରାଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବେ କେବେ (ଆଲୋକଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭଳି ଆକ୍ରମଣ) ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପଶିମରୁ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜର ବିନାଶ ଏବଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତାବାଦର ଇତିହାସକୁ ସାଥରେ ନେଇ ଆସିଥିଲା । ଦେଶ ଓ ସମାଜକୁ ହତୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମିକ ସ୍ତଳ ନଷ୍ଟ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ବିଦେଶୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ଭାରତରେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଥରେ ଦୁଇ ଥର ନୁହେଁ ବରଂ ଅନେକ ଥର କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସମାଜକୁ ହତୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଥିଲା ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ

ସକାଳର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବୋଲା ଯାଉଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଳୋକରେ କୁହାଯାଇଛି, 'ମୁଁ ପାର୍ଥିବ କ୍ଷମତା ଇଚ୍ଛା କରେନାହିଁ, ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେନାହିଁ, ଏପରିକି ନିର୍ବାଣ ଲାଭ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହେଁନାହିଁ । ଯଦ୍ୱାରା ପାଠିତ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଯତ୍ନଶୀଳ ମୁଁ ଯେପରି ଦୂର କରିପାରେ, ମୁଁ କେବଳ ସେତିକି କାମନା କରୁଛି । ଏହି ଯତ୍ନଶୀଳ ଶାରୀରିକ ହୋଇପାରେ, ମାନସିକ କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ନିଜର କାମନାଗୁଡ଼ିକର ଦାସ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭୋଗିବାକୁ ହୁଏ, ବେଳେବେଳେ ତାହା ଶାରୀରିକ ଯତ୍ନଶୀଳତାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ତୀବ୍ର ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଭଗବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ଦୂର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ କଦାପି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ସିଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ ହିଁ ନିର୍ମୂଢ଼ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଯତ୍ନଶୀଳତା ଦୂର କରିବା

ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଶାସନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଶ୍ରୀରାମ ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିଲା । ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଏହି ନୀତି କେବଳ ଅଯୋଧ୍ୟା ଭଳି ମନ୍ଦିରରେ ସୀମିତ ନ ରହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ଶାସକମାନେ କେବେ ହେଲେ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାସକ ବୃନ୍ଦ ନିଜ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ନେଇ ଏଭଳି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଭାରତବର୍ଷରେ ଏହାର ପରିଣାମ ସେଭଳି ହୋଇ ନଥିଲା, ଯେମିତି ସେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲେ । ଏହାର ବିପରୀତ ଭାରତୀୟ ସମାଜ ନିଜର ଆତ୍ମା, ନିଷ୍ଠା ଓ ମନୋବଳକୁ କମ ହେବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲା । ସମାଜ ନିତମସ୍ତକ ହୋଇନଥିଲା । ସମାଜ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂଘର୍ଷ ଜାରି ରଖୁଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ରାମଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଉପରେ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ହାସଲ କରି ସେଠାରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବାରମ୍ବାର ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସଂଘର୍ଷ, ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବଳିଦାନ ହୋଇଛି ।

୧୮୫୭ ମସିହାରେ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଶକ୍ତି ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ମିଳିମିଶି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିନିମୟ ଜାରି ରହିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ଗୋହତ୍ୟା ନିଷେଧ ଏବଂ ରାମ ଜନ୍ମଭୂମି ମୁକ୍ତି ପ୍ରକରଣର ସମାଧାନ ହୋଇଯିବା ଭଳି ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ହେଲା । ନିଜ ଘୋଷଣା ପତ୍ତରେ ବାହାଦୂର ଶାହା ଜାମିନ ଗୋହତ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ ସମଗ୍ର ସମାଜ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଲଢ଼ିଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାରତୀୟମାନେ ବହୁ ପରାକ୍ରମ ଦେଖାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଭାରତକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମିଳି ପାରିଲା ନାହିଁ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନ ଜାରି ରହିଲା କିନ୍ତୁ ରାମମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ସଂଘର୍ଷ ଥମି ଯାଇ ନଥିଲା । ଇଂରେଜମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ବିଭଜନ ସୃଷ୍ଟିକର ଓ ରାଜୁତି କର' ନୀତି ପୂର୍ବରୁ ଚଳାଇ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଦେଶର ପ୍ରକୃତି

ପ୍ରାର୍ଥନାର ସାରମର୍ମ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

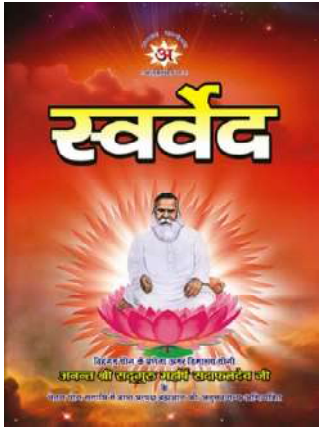
ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବାଲାଗି ଭଗବାନଙ୍କୁ କରା ଯାଉଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ସେଥିପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାଲାଗି ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅଭାସ୍ୟ ରକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହିଁ ବୁଝାଇବ । ପ୍ରାର୍ଥନାଟିରେ କୌଣସି ବାଧାବିଚାର ନାହିଁ । ଏହାକୁ କେବଳ ନିଜର ଜାତି କିମ୍ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ କରି ରଖା ଯାଇନାହିଁ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜକୁ ହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରୂପେ ଦେଖୁଛି । ଏହାର ଉପଲକ୍ଷ ପୂର୍ବର ପୃଷ୍ଠରେ ଭଗବାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ହିଁ ବୁଝାଇବ । ଯଥାର୍ଥ ଧ୍ୟାନର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମନର ଆଖି ଏବଂ କାନଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣାର ଉପାସ୍ୟ ବସ୍ତୁଟି ଛଡ଼ା ଆଉ ସବୁକିଛି ଲାଗି ବନ୍ଦ କରି ରଖିବା । ତେଣୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟରେ ଆଖି ବୁଜି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏହି ପରି ସଂକେତଶୃଙ୍ଖଳା ଏକ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳି ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ୱଭାବତଃ ସୀମିତ ଜ୍ଞାନ ହିଁ କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ରୂପଟି ଆମକୁ ସର୍ବାଧିକ ଆବେଦନ କରିପାରିବ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ରୂପରେ ଭାବିବା ଅସଲ କଥା ହେଉଛି, ଆମ ଜ୍ଞାନଟି ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଆମକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଇ ନେଇ ପାରୁଥିବ । ଇଶ୍ୱର ତା' ନିଜ ଭିତରେ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି

ଯାହାର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟୟ ରହିଛି, ସେ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରେ । ଯାହାର ସେହି ପ୍ରତ୍ୟୟଟି ନାହିଁ, ତା'ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାଲାଗି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଭଗବାନ ଆଦୌ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବେନାହିଁ । ମାତ୍ର ନିଜ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ମୁଁ ଏକଥା କହି ପାରିବି ଯେ, ଯିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରେ, କ୍ଷତି କେବଳ ତାହାରି ହୁଏ । ତେଣୁ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହିସାବରେ ଓ ଆଉ ଜଣେ ଏକ ଶକ୍ତି ହିସାବରେ ଯେ ପୂଜା କରୁଛି, ସେଥିରେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଯାଏ ଆସେ ? ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜର ଆଲୋକ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟଟି କରୁଥାନ୍ତି । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ କେଉଁଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଯଥାର୍ଥ, ସେ କଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିକ ମଧ୍ୟ କେହି ବେଶୀ ଜାଣି ନଥାନ୍ତି, ସମ୍ଭବତଃ କେବେହେଲେ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଦର୍ଶ ଚିରଦିନ ଆଦର୍ଶ ହୋଇ ହିଁ ରହିବ । ଆମେ କେବଳ ଏତିକି ମନେ ରଖିବା ଯେ, ଯାବତୀୟ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଶକ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଭୌତିକ ଶକ୍ତି । ମାତ୍ର ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଅସଲ ଆଧାର ଶକ୍ତି ବା ଅତ୍ମା, ଯିଏକି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ସବୁକିଛିକୁ ଆବୋରି ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନପରିଧିର ଅତୀତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ ନୀତି ଏଠାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମଜବୁତ ହୋଇ ଚାଲିଲା । ଏକତାକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ଇଂରେଜମାନେ ଏହି ସଂଘର୍ଷର ନାୟକମାନଙ୍କୁ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଫାଶୀ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାମ ଜନ୍ମଭୂମି ମୁକ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଯଥାବତ୍ ରହିଗଲା । ହେଲେ ରାମମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିରହିଲା । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବସମ୍ମତିକୁଳମେ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରର ଜାଣ୍ଟିଆର କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଏହି ଭଳି ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ରାମ ଜନ୍ମଭୂମିର ମୁକ୍ତିସମୟରେ ଏହିଭଳି ସର୍ବସମ୍ମତିକୁଳମେ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ରାଜନୀତିର ଦିଗ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା । ଭେଦଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ତୁଷ୍ଟାକରଣର ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜନୀତି ପ୍ରଚଳିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଏ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବ ଭଳି ପଡ଼ିରହିଲା । ସରକାର ଏହି ବିଷୟରେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଇଚ୍ଛା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ବିଚାର କରି ନ ଥିଲେ । ବରଂ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଥିବା ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରାଗଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଥିବା ଆଇନଗତ ଲଢ଼େଇ ନିରନ୍ତର ଚାଲୁ ରହିଲା । ରାମ ଜନ୍ମଭୂମି ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ୧୯୮୦ ଦଶକରେ ଜନଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ତାହା ଚିରାଏ ବର୍ଷ ଧରି ଜାରି ରହିଲା । ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ରାମ ଜନ୍ମଭୂମିରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୮୬ରେ ଅଦାଲତ ଆଦେଶ ବଳରେ ମନ୍ଦିର ତାଲା ଖୋଲାଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନେକ ଅଭିଯାନ ତଥା କରସେବା ମାଧ୍ୟମରେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ସଂଘର୍ଷ ଜାରି ରହିଥିଲା । ୧୯୮୪ ବର୍ଷର ଆଇନଗତ ସଂଘର୍ଷ ପରେ ୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୯ରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ତଥ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏକ ସୁଷମ ରାୟ ଦେଲେ । ଅଦାଲତରେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷର ତର୍କ ଶୁଣିବା ପରେ ଏହି ରାୟ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନ୍ୟାସ ମଣ୍ଡଳ ସ୍ଥାପନ କରାଗଲା । ୫ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୦ ଦିନ ମନ୍ଦିରର ଭୂମି ପୂଜନ କରାଗଲା ଏବଂ ପୌଷ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱାଦଶୀ, ଯୁଗାବ ୫୧୨୫

ଅନୁସାରେ ୨୨ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୪ ଦିନ ଶ୍ରୀରାମ ଲାଲାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନା ଓ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆୟୋଜିତ ହେବା ପାଇଁ ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଧର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସମାଜର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ଏବଂ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜୀବନ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମୃତ ଆଚରଣର ଆଦର୍ଶ ଅଟେ । ତେଣୁ ପକ୍ଷ ବିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅକାରଣ ବିବାଦ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ତାହା ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ଉଚିତ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ହେଉଥିବା ଉତ୍ତେଜନା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ । ସମାଜର ପ୍ରବୃତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ ଯେମିତି ବିବାଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଅଯୋଧ୍ୟାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ଯେଉଁଠି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ' । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶରେ ଏହି ମନୋଭାବ ନେଇ ଅଯୋଧ୍ୟାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି ଆଜିର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏହା କରିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଶ୍ରୀରାମ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ଏହି ଅବସରଟି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୌରବର ପୁନର୍ଜାଗରଣର ପ୍ରତୀକ । ଏହା ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ଆଚରଣ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସ୍ୱାକୃତି । ସତ୍ୟ, ନିଷ୍ଠା, ଶକ୍ତି, ପରାକ୍ରମ ସହିତ କ୍ଷମା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାରରେ ନମ୍ରତା, ହୃଦୟର ସୌମ୍ୟତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନରେ ନିଜ ପ୍ରତି କଠୋରତା ଆଦି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଗୁଣ ଅନୁକରଣ କରି ନିଜ ଜୀବନରେ ଏବଂ ନିଜ ପରିବାରର ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାର ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିସହିତ ନିଜ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଜୀବନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସାମାଜିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଅନୁଶାସିତ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ ଯେ, ଶ୍ରୀରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏହି ଅନୁଶାସନ ବଳରେ ୧୪ ବର୍ଷର ବନବାସ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାବଣ ସହିତ ସଂଘର୍ଷକୁ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ପୂରଣ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ପ୍ରତିବିମିତ ନ୍ୟାୟ, କରୁଣା, ସଦ୍‌ଭାବ, ନିରପେକ୍ଷତା ଭଳି ସାମାଜିକ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ଥରେ ସମାଜରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଶୋଷଣମୁକ୍ତ, ସମାନ ନ୍ୟାୟ ଆଧାରିତ, ଶକ୍ତି ସହ କରୁଣାସମ୍ପନ୍ନ ଏକ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସମାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବା ହିଁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପୂଜା ହେବ ।

ସର୍ବେଦ

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ
ପ୍ରୀତି ରାତି ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ, ବନତ
ପ୍ରତମ କର ରୂପ ।
ରୂପ ଓଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଭାଞ୍ଜ ମେଁ, ଆପ
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପ ॥୦୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ପ୍ରୀତି ଧନ୍ୟ
ଅଟେ ଯେଉଁ ପ୍ରୀତି ପ୍ରିୟତମର ସ୍ୱରୂପ
ବନେଇ ଦିଏ ଆଉ ବିଜାତୀୟ
ସ୍ୱରୂପର ଅଭାବରେ ନିଜ ଅନୁପପ
ପ୍ରିୟତମର ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଯାଏ ।

ସାଧନ ଓହ୍ଲ ପର ଧନ୍ୟ ହେ,
ଜେହି ସାଧନ ସବ ଆୟ ।
ଅନୁପମ ଅଗମ ଅଗାଧ ମେଁ,
ଅନୁଭଞ୍ଜ ଅଲଖ ଲଖାୟ ॥୦୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନା
ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ
ସାଧନା ଆସିଯାଏ ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା
ଅଗମ୍ୟ-ଗମ୍ୟ, ଅନୁପମ, ଅଦୃଶ୍ୟ
ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଭବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରକୃତିପାର ବିହଙ୍ଗମ
ଯୋଗର ସାଧନା ବଳରେ
ଅଗୋଚର ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଭବ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର
ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ଉନ୍ନତି ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ, ସବ
ଉନ୍ନତି ଜେହି ଆୟ ।

ଶେଷ ମିଳନ କୁଛି ହେ ନହାଁ,
ଜେହି ଅପ୍ରାପ୍ତ ରହ ଜାୟ ॥୦୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜୀବନର ସେହି
ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିକାଶ ଧନ୍ୟ ଅଟେ
ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି
ହୋଇଥାଏ ଅଥବା ଯେଉଁଥିରେ
ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି କୌଣସି ବସ୍ତୁ
ରହିଯାଏ ନାହିଁ ।

ଓହ୍ଲ ତ ପରମ ସୁଖ ଧନ୍ୟ ହେ,
ଜେହି ମହଁ ସବ ସୁଖ ଆୟ ।
ଜେହି ମହଁ ଦୁଖ ନହଁ ଲେଶ ହେ,
ସହଜ ସ୍ୱଭାଞ୍ଜ ରହାୟ ॥୦୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ପରମ ସୁଖ
ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ସୁଖ
ସମାହିତ ହୋଇଯାଏ; ଯେଉଁଥିରେ
ଦୁଃଖର ଲେଶମାତ୍ର ସମ୍ଭବ ନାହିଁ,
ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ରୂପରେ ଆତ୍ମାକୁ
ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ଅଞ୍ଜ୍ୱା ଧନ୍ୟ ହେ,
ଚେତନ ଚେତନ ଭାଞ୍ଜ ।
ଚେତନ ଦୃଶ୍ୟ ଅନନ୍ତ ହେ, ଚେତ
ଅସୀମ ସମାଞ୍ଜ ॥୦୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧନ୍ୟ
ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ମନ ତଥା
ତାହାର ମାୟା ରହେନାହିଁ ।
ଯେଉଁଥିରେ ନିଦ୍ରା ସମାନ ସଂସାରର
ଅଭାବ ହୋଇଯାଏ, ଏକମାତ୍ର ଶବ୍ଦ
ହିଁ ଶବ୍ଦର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦାୟ
ରହିଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ଅଞ୍ଜ୍ୱା ଧନ୍ୟ ହେ, ସବ କୁଛି
କର କ୍ରିୟ ନାହିଁ ।

ସର୍ବ୍ୱ ଭୋଗ କର ନହଁ କରେ,
ପଦମ ପତ୍ର ଜଳ ମାହିଁ ॥୦୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ସ୍ଥିତି ଧନ୍ୟ ଅଟେ,
ଯେଉଁଥିରେ ସବୁକିଛି କରି ସୁଦ୍ଧା କିଛି
କରିହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଜଳରେ ପଦ୍ମ
ପତ୍ର ସଦୃଶ ନିର୍ଲେପ ରହି ସମସ୍ତ
ଭୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରି ମଧ୍ୟ
ସେଗୁଡ଼ିକର ଭୋଗ କରିହୁଏ

ନାହିଁ । ଯୋଗଜାତ ସ୍ଥିତିରେ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଭୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟ ପ୍ରତି
ଆକର୍ଷଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ
ସେହି ଅସଙ୍ଗ ବିରକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ
ହେଉଥିବା କର୍ମମାନଙ୍କରେ ଯୋଗୀ
ବିଦେହୀ ହୋଇ ତାହାର
ଉପଭୋକ୍ତା ହୋଇଥାଏ ।
ସେଥିପାଇଁ ସେହି କର୍ମଗୁଡ଼ିକରେ
ଯୋଗୀକୁ ନିର୍ଲେପ ବୋଲି ଅଭିହିତ
କରାଯାଇଛି ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ପଦାରଥ ଧନ୍ୟ ହେ,
କୋ ଦେଖତ ନହଁ ଦେଖ ।
ସର୍ଗ ନହାଁ ଅସର୍ଗ ହେ, ମିଳତ
ଔର ରହ ଶେଷ ॥୦୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ପଦାର୍ଥ ଧନ୍ୟ
ଅଟେ, ଯାହା ଦେଖି ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି
ହୁଏନାହିଁ, ସର୍ଗ କରି ସୁଦ୍ଧା ସର୍ଗ ହୁଏ
ନାହିଁ, ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ
ନାହିଁ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ଦେଶ ପର ଧନ୍ୟ ହେ,
ଜହାଁ ନ ଦୁଖ ସୁଖ ତାପ ।
ପୁରଣାନନ୍ଦ ଓଲାଇ ସହେ, ଭୟ
ଅଦୈତ ପ୍ରତାପ ॥୦୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ
ଦେଶ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ
ଦୁଃଖ ସୁଖ, ଶୋକ କିମ୍ପା ତାପ
ତିଳେମାତ୍ର ନାହିଁ । ସେଠାରେ
କେବଳ ଏକରସ ପ୍ରକାଶମାନ
ପରମାନନ୍ଦର ଉପଭୋଗ
ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ଅଞ୍ଜ୍ୱା ଧନ୍ୟ ହେ,
ମନ ମାୟା ନହଁ ଭାଞ୍ଜ ।
ଜଗ ସୁଷୋପ୍ତି ଇଞ୍ଜ ନହଁ ରହେ,
ଶବ୍ଦ ହିଁ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଭାଞ୍ଜ ॥୦୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧନ୍ୟ
ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ମନ ତଥା
ତାହାର ମାୟା ରହେନାହିଁ ।
ଯେଉଁଥିରେ ନିଦ୍ରା ସମାନ ସଂସାରର
ଅଭାବ ହୋଇଯାଏ, ଏକମାତ୍ର ଶବ୍ଦ
ହିଁ ଶବ୍ଦର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦାୟ
ରହିଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ଯୋଗୀ ଜଗ ଧନ୍ୟ ହେ,
ଯୋଗୀ ମେଁ ଜଗ ନହଁ ।
ଅନୁଭଞ୍ଜ ଯୋଗ ପ୍ରତାପ ସେ,
ସବ ହିତ କର ଜଗ ମହିଁ ॥୧୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ସଂସାରରେ ସେହି
ଯୋଗୀ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯିଏ ସଂସାର
ଭିତରେ ରହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କଠାରେ
ସଂସାର ରହେନାହିଁ । ସେହି
ଜୀବନ୍ତୁ ଯୋଗୀ ନିଜ
ଯୋଗବଳର ପ୍ରଭାବରେ
ସଂସାରର ସମସ୍ତ ଜୀବମାନଙ୍କର
କଲ୍ୟାଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଓହ୍ଲ ତରଙ୍ଗ ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ,

ଛୁଟତ ନ ବଦଳତ ସୋୟ ।
ସୁଖ ଶାନ୍ତି ସତ୍ତା ରହେ, ସବ
ରଙ୍ଗ ମହ ରଙ୍ଗ ସୋୟ ॥୧୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରଙ୍ଗ
ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା କଦାପି ଛାଡ଼େ
ନାହିଁ କିମ୍ପା ବଦଳେ ନାହିଁ । ସେହି
ତତ୍ତ୍ୱରେ ସର୍ବଦା ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଏକ
ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ସବୁ
ରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ରଙ୍ଗ ଲାଗି ରହିଛି ।
ସେହି ବ୍ୟାପକ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବସ୍ୱରୂପ
ସମସ୍ତ ସତ୍ତାରେ ଏକରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବ୍ୟାପକ ଅଟେ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ପଦାରଥ ଧନ୍ୟ ହେ,
ଜେହି ଓହ୍ଲୋଗ ନହଁ ହୋୟ ।
ସଦା ନିରକ୍ତର ମିଳନ ହେ,
ଓତପ୍ରୋତ ରହ ସୋୟ ॥୧୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ପଦାର୍ଥ ଧନ୍ୟ
ଅଟେ, ଯାହାର ବିୟୋଗ କଦାପି
ହୁଏ ନାହିଁ । ଯାହା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ
ସହିତ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବରେ
ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ କୃପ ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ,
ଅମିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରସ ଜାହି ।
ଅର୍ଥମୁଖୀ ଯହ କୃପ ହେ, ଧନ୍ୟ
ତୋର ଜେହି ମାହିଁ ॥୧୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି କୃପର ଜଳ
ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଦେଖି ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି
ନିମ୍ନମୁଖୀ ଅଟେ । ସେ ଧନ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଅଟେ ଯାହାର ସମ୍ପର୍କ ଏହି କୃପ
ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି ।

କୃପ ନାର ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ, ପାନ
ତୃଷ୍ଣା କର ନାଶ ।
ଶାତଳ ଶାନ୍ତି ସୁବାସ ହେ, ଶୁଦ୍ଧ
ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ ॥୧୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି କୃପର ଜଳ
ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାର ଜଳ
ପାନକଲେ ଆତ୍ମାର ଶୋଷ
ମେଣ୍ଟିଯାଏ ଆଉ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ
ସ୍ୱରୂପର ପ୍ରକାଶରେ ଶାତଳତା,
ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

ଓହ୍ଲ ଆସନ ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ, ପର
ଅଧରା କେ ପାର ।
ଜେହି ଆସନ ସାହେବ ମିଲେ,
ନହଁ ଜାନତ ସଂସାର ॥୧୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଆସନ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ପୃଥିବୀ
ଆଉ ଆକାଶର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ
ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମପ୍ରଭୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ସଂସାର
ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ ।

ଓହ୍ଲ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ମମ ଧନ୍ୟ ହେ,
ନର ସେ ଦେଞ୍ଜ ବନାୟ ।
ସଦା ରହେ ମମ ପାସ ମେଁ,
ଆଭା ଆଞ୍ଜ ସମାୟ ॥୧୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ମୋର ସେହି
ଗୁରୁଦେବ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯିଏ
ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିଦିଅନ୍ତି
ଏବଂ ଯିଏ ସର୍ବଦା ମୋ ପାଖରେ
ରହିଥାନ୍ତି ତଥା ଯାହାଙ୍କର ଆଭା
ମୋ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ପ୍ରତିଭାତ
କରେ ।

ସୂରଜ ଦେଖନ କେ ଲିୟେ,
ଦୀପକ କା ନହଁ କାମ ।
ସଦ୍‌ଗୁରୁ କେ ପହିତାନ ମେଁ,
କଞ୍ଜନ ଜ୍ଞାନ ଗୁଣ ନାମ ॥୧୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିବା
ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଦୀପର କୌଣସି
ଆବଶ୍ୟକତା ହୋଇ ନ ଥାଏ ଠିକ୍
ସେହିପରି ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା
ନିମନ୍ତେ କେଉଁ ଜ୍ଞାନ, ନାମ ଆଉ
ଗୁଣର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ?
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନର
ଆତ୍ମା ଅଟେ । ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା
ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଧନର
ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ
ଜାଣିବା ନିମିତ୍ତ ଯେପରି ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ହୁଏ ନାହିଁ,
ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଦ୍ୟାର
ମାର୍ଗେ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଅଥବା
ପ୍ରକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ା
ହୁଏନାହିଁ । ସେ ସ୍ୱତଃପ୍ରକାଶ ସ୍ୱରୂପ
ସଂସାରର ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ, ମୋହ
ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିଥାନ୍ତି,
ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ।

ନିଶା ନିଞ୍ଜୁରି ପ୍ରକାଶ ମେଁ, ସୂରଜ
କୋ ଜଗ ମାନ ।
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ପାରଖ କେ ଲିୟେ,
ଅନ୍ୟ ନହାଁ ପରମାନ ॥୧୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରକାଶରେ
ରାତ୍ରିର ନିଞ୍ଜୁରି ହୁଏ, ଏହା
ସଂସାରରେ ସର୍ବଜ୍ଞାତ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଅଟେ । ସେହି ପ୍ରକାର ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମୋହ, ତମଃ ଏବଂ ଅ
ଜ୍ଞାନର ନିଞ୍ଜୁରି ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ହିଁ ତାଙ୍କର ପରିଚୟର ସାଧନ
ଅଟେ । ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

ଆପ୍ତ ପୁରୁଷ କା ଓହ୍ଲନ ହା, ଜଗ
କୋ ହେ ପରମାନ ।
ଆପ୍ତ ଆପ୍ତ ପହିତାନତେ, ଓ
ଅନୁରାଗୀ ଜାନ ॥୧୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ଆପ୍ତ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର
ବଚନ ହିଁ ସଂସାର ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ
ଅଟେ । ଆପ୍ତଯୋଗୀକୁ ଯୋଗୀ ହିଁ
ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ଅଥବା ପ୍ରଭୁ ଅନୁରାଗୀ
ଭକ୍ତ ଅନନ୍ୟ ଶରଣାତ୍ମକ କେବଳ
ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ।

ଶିଷ୍ୟ ହିଁସ ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେ,
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସେଞ୍ଜା ଜାତ ।
ଆଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ ନ କରତ ହେ,
ପ୍ରେତ କାଳ ନହଁ ମାତ ॥୨୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଧନ୍ୟ
ଅଟେ ଯିଏ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର
ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଏବଂ ସେବାକାରୀ
ଅଟେ । କଦାପି ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାକୁ
ଅମାନ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ତଥା ମନମୁଖୀ ହୋଇ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେନାହିଁ ।
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଓହ୍ଲମୁଖୀ ମନମୁଖୀ, ଜାଞ୍ଜ
ପରେ ଭଞ୍ଜପାର ।

ଲଖ ଚୌରାସା ଭରମିୟା, ଲାଗ
ନ ଯୁଦ୍ଧି ଓହ୍ଲୋଗ ॥୨୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣକାରୀ ଜୀବ ପତିତ
ହୋଇ ଭବସାଗରରେ ଭାସିଯାଇ
ଚୌରାଶୀ ଲକ୍ଷ ଯୋନିରେ ଭ୍ରମଣ
କରିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ନିଞ୍ଜୁରି
ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଉପାୟ କିମ୍ପା
ବିଚାର ନାହିଁ ।

ତିମେନ୍ଦ୍ରିଆକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ଆମିନୋ ଏସିଡ୍

ତିମେନ୍ଦ୍ରିଆ ହେଉଛି ଏକ
ସ୍ୱାୟଂଜନିତ ରୋଗ । ଏଥିରେ
ଆକାଂକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ
ବିକାଶରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସହ
ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ବ୍ୟବହାରିକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥାଏ ।
ତେଣୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ
ଆମିନୋ ଏସିଡ୍ ଥିବା ଶ୍ରତି ଜିନିଷର
ସମିଶ୍ରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି
'ଆମିନୋ ଏଲ୍‌ପି୭' । ଚୋକିଓସ୍ଥିତ
ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଫର୍ ଲ୍ୟାଙ୍ଗ୍ସ୍
ସାଇନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ ଏ
ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।
କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏଭଳି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ସମସ୍ୟାରୁ ଉପଶମ ଦେବାରେ
ଉପଯୋଗୀ ମିଶ୍ରଣ ଅନେକାଂଶରେ
ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଉକ୍ତ
ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍‌ର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ
ଦରକାର ।

ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି । ଏଭଳି
ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ
ସେମାନେ କେତେକ ତିମେନ୍ଦ୍ରିଆ
ରୋଗୀଙ୍କ ଠାରେ ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ
ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ସହ ଏଥିରୁ
ଅନେକାଂଶରେ ସଫଳତା ମିଳିଥିଲା
ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ପ୍ରକାଶିତ
ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତା' ସହ
ଜଣେ ତିମେନ୍ଦ୍ରିଆ ରୋଗୀ ନିଜର
ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଶୈଳୀ ପ୍ରତି
ସଚେତନ ରହିବା ନିହାତି
ଦରକାର ।

ଭାଇ ଭଉଣୀକୁ: ତୁ ଏବେ ମତେ କୁକୁର କହିଲୁ ?
ଭଉଣୀ କିଛି ଉତ୍ତର ନ ଦେବାରୁ ଭାଇ ପୁଣିଥରେ ରାଗିଲି: ତୁ ଏବେ
ମତେ କୁକୁର କହିଲୁ କି ?
ଭଉଣୀ: ନା କହିନି । ହେଲେ
ଏବେ ତୁ ଦୟାକରି ଭୁଲିବା ବନ୍ଦ
କର ।

ଟିକିଏ ହସନ୍ତୁ

× × ×
ପ୍ରଥମ ସାଙ୍ଗ: ତୁ ଯେତେବେଳେ ଟେନ୍‌ସନ୍‌ରେ ଥାଉ କ'ଣ କରୁ ?
ଦ୍ୱିତୀୟ ସାଙ୍ଗ: ମୁଁ ମନିର ପଳାଏ ।
ପ୍ରଥମ ସାଙ୍ଗ: ବହୁତ ଭଲ । ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତା'ହେଲେ ଧାନ
କରୁ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ସାଙ୍ଗ: ନାଁ ମୁଁ ଧାନ କରେନା ।
ଲୋକଙ୍କ ତପଲ ମିଳୁ କରିଦିଏ ।
ପ୍ରଥମ ସାଙ୍ଗ: କ'ଣ ପାଇଁ ?
ଦ୍ୱିତୀୟ ସାଙ୍ଗ: ତପଲ ଖୋଜିବା ବେଳେ ଲୋକଙ୍କ ଟେନ୍‌ସନ୍ ଦେଖି
ମୋ ଟେନ୍‌ସନ୍ ଦୂରେଇଯାଏ ।
× × × ×
ଶିକ୍ଷକ: କହିଲ ପିଲେ, କୋଉ
ଚଢ଼େଇର ପର ଥାଇ ବି
ଉଡ଼ିପାରେନା ?
ମଞ୍ଜୁ: ସାର, ମୁଁ କହିବି ।
ଶିକ୍ଷକ: କହ ।
ମଞ୍ଜୁ: ମରି ଯାଇଥିବା ଚଢ଼େଇ ।
× × × ×
ସ୍ୱାମୀ: ଆଜିଠୁ ତା' ଆମେ ପାଖ ତା' ବୋକାଳରୁ ପିଇବା ।
ସ୍ତ୍ରୀ: ମୁଁ ତା' କରି କରି ଥିଲି ପଡ଼ୁଛି ବୋଲି ଏମିତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛ ନା
କ'ଣ ?
ସ୍ୱାମୀ: ନା । ମୁଁ କପ୍ ଧୋଇ ଧୋଇ ଥିଲି ପଡ଼ିଲିଣି ସେଇଥିପାଇଁ ।
× × × × ×
ମାଲିକ ତାଳରକୁ: ଟାଲମ୍ କେତେ ହେଇଛି କହିଲୁ ।
ତାଳର: ଆଜ୍ଞା, ମତେ ଟାଲମ୍ ଦେଖୁ ଆସେନା ।
ମାଲିକ: ହଉ, ଖାଲି ଏତିକି କହ ବଡ଼ କଣ୍ଠା ଓ ସାନ କଣ୍ଠା କୋଉଠି
ଅଛି ?
ତାଳର: ଦୁଇଟା ଯାକ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଅଛି ।
ମାଲିକ: ହେ, ଭଗବାନ ।
× × × × ×
ବସ୍ତରେ ଜଣେ ଯୁବତୀ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ: ପ୍ଲିଜ୍ ସିଟ୍ ମତେ ଦିଅନ୍ତୁ ।
ଯୁବକ: କାହିଁକି ଦେବି ?
ଯୁବତୀ: ଦେଖୁଛନ୍ତି ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଯୁବତୀ ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଠିଆ
ହେଇଛି, ତାକୁ ସିଟ୍ ଦେଇ ପାରିବେନି ?
ଯୁବକ: ତମେ ମୋ ସହ ବିବାହ କରି ନିଅ ।
ଯୁବତୀ: ପାଗଳ ନା କ'ଣ ?
କାହିଁକି ବାହା ହେବି ?
ଯୁବକ: ଦେଖୁଛ ଜଣେ କୁଆଁରୀ ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ଯୁବକ ଏକୃତିଆ ବୁଲୁଛି ।
ତମେ ତାକୁ ବାହା ହୋଇପାରିବନି ? ବାହା ହେଇଗଲେ ତମେ ବି ଥାଉ
ନିଃସହାୟ ରହିବନି ।

କାଙ୍କଡର ଉପକାରिता

କାଙ୍କଡକୁ ଔଷଧ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଏହାକୁ ମିଠା କଲରା କୁହାଯାଏ । କାଙ୍କଡରେ ଗଚ୍ଛିତ ଆଣ୍ଟି ଆଲର୍ଜି ତତ୍ତ୍ୱ ଶରୀରକୁ ସର୍ବ କାଶ ଓ ମୋଟାପଣରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।

ମଧୁମେହ: କାଙ୍କଡ ନିୟମିତ ଖାଇଲେ କ୍ରମେ ସୁଗାର ମାତ୍ରା କଣ୍ଟ୍ରୋଲରେ ରହିଥାଏ । ଯାହାକି ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ । ମଧୁମେହରୋଗୀ କାଙ୍କଡ ଲୁହ ପିଇବା ଉଚିତ୍ ।

ରକ୍ତଚାପ: କାଙ୍କଡରେ ମୋମୋରଡିସିନ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଏହା ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଭଳି କାମ କରେ । ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ ଉଚ୍ଚରକ୍ତ ଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏକଜେଟିକ୍: କାଙ୍କଡରେ ଥିବା ପ୍ରୋଟିନ, ଭିଟାମିନ୍, ମିନେରାଲ୍ସ ଶରୀର ଲାଗି ଶକ୍ତିଦାୟକ । ଏହାକୁ ଖାଇବା

ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଦିନସାରା ଏକଜେଟିକ୍ ରହିବେ ।

କୋଷକାଠିନ୍ୟ: ତାଜ୍ଜି ଫାଇଭରରେ ଭରପୁର କାରଣରୁ କାଙ୍କଡ ପାଚନ କ୍ରିୟା ଲାଗି ଉତ୍ତମ । ଏହା ଦ୍ୱାରାପେଟ ସମସ୍ୟା ରହି ନଥାଏ ।

କାଙ୍କଡ ଖାଦ୍ୟକୁ ହଜମ କରାଇ ମେଟାବଲିଜିମକୁ ସକ୍ରିୟ କରିଥାଏ ।

କ୍ୟାନସର: ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, କାଙ୍କଡରେ ଥିବା ଲ୍ୟୁଟିନ ଓ କେରୋଟେନାଇଡ୍ସ ଭଳି ତତ୍ତ୍ୱ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ୟାନସର ହେବାକୁ ଦେଇ ନଥାଏ ।

ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି: ଏହା କ୍ୟାରେଟିନାଇଡ୍ରେ ଭରପୁର । ଏହା ଆଖିପାଇଁ ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ । ପ୍ରତିଦିନ ଏହାକୁ ଖାଇବା ଫଳରେ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

ବିଷାକ୍ତ ମୁକ୍ତ: ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡିଛି କି କାଙ୍କଡ ଶରୀରରୁ ବିଷାକ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ବାହାର କରିଦେଇଥାଏ । **ଦୃତ:** ଦୃତାର ଚମକ ଆଣିବାରେ

କାଙ୍କଡ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । କାଙ୍କଡ ଖାଇବା ଫଳରେ ରୁଣ, ଦାଗ ସମସ୍ୟା ଆଦି ମୁହଁରୁ ଦୂର ହୋଇଯାଏ ।

ଓଜନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ: କାଙ୍କଡରେ ରହିଥିବା କ୍ୟାଲୋରି ମାତ୍ରା ବହୁ କାମରେ ଆସିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ କାଙ୍କଡ ଖାଇବା ଫଳରେ ଓଜନ କମ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି ଆପଣ ଓଜନ କମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ କାଙ୍କଡ ନିୟମିତ ଖାଆନ୍ତୁ ।

ଥଣ୍ଡାରୁ ରକ୍ଷା: ଶୀତ ଜନିତ ରୋଗ ଥଣ୍ଡାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ କାଙ୍କଡ ଖାଆନ୍ତୁ । ଶୀତ ଦିନିଆ ଆଲର୍ଜିରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ମୁକ୍ତି ଦିଏ ।

ଶିଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଡାଲି

ଶିଶୁ ପାଇଁ ଡାଲିପାଣି ବେଶ୍ ଉପଯୋଗୀ । କାରଣ ଡାଲିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ରହିଥାଏ, ଯାହା ଶିଶୁର ହଜମ କ୍ଷମତାକୁ ବଢ଼ାଏ । ତା' ସହିତ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ଶିଶୁର ବିକାଶ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ସେଥିରେ ଆଇରନ, କ୍ୟାଲସିୟମ, ଫାଇବର କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଆଦି ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି, ଯାହା ଶରୀର ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ।

ହଜମ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ: ଶିଶୁର ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଧୀରେ ଧୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ୬ ମାସରୁ କମ୍ ଶିଶୁକୁ ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଏ କାରଣ ସେ ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ ଶିଶୁକୁ ମା' କ୍ଷୀର ସହ ବାହାର ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରଥମେ ସିଝା ଡାଲି ଦେବା ଉଚିତ୍, ଏହା ଧୀରେ ଧୀରେ ଶିଶୁର ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ ।

ପୁଷ୍ଟିସାର ଯୋଗ୍ୟ: ଡାଲିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପୁଷ୍ଟିସାର ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଡାଲିକୁ କୁହାଯାଏ ପ୍ରୋଟିନର ଘର । ମୁଗ, ହରଡ଼ ଓ ମସୁର ଡାଲିରେ ୨୦ ରୁ ଅଧିକ ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ରହିଥାଏ ।

ରକ୍ତସର ବୃଦ୍ଧି ପାଏ: ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳ ହେବା ସହ ରକ୍ତହୀନତାର ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଶିଶୁଟି ୬ ମାସର ହୋଇଗଲା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଡାଲି ଦେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଡାଲିରେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ଆଇରନ ରହିଥାଏ, ଯାହା ଶରୀରରେ ରକ୍ତର ମାତ୍ରା ବଢ଼ାଇଥାଏ । ତାହା ସହିତ ଏଥିରେ ଥିବା ଫାଇବର ଶିଶୁର ଖାଦ୍ୟନଳୀକୁ ସଫା କରିଥାଏ ।

ଗୋଲମରିଚର ଲାଭକାରୀ ଗୁଣ

ଭାରତୀୟ ରୋଷେଇ ଶାଳରେ ଗୋଲମରିଚର ଉପଯୋଗିତା ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଲମରିଚ ନିୟମିତ ସେବନ କଲେ ଏହା ହଜମ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟହ ଏହାର ଗୁଣ୍ଡ ଖାଇଲେ କର୍କଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ରକ୍ତଚାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ଗୋଲମରିଚ କାଶରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରେ । ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, ପାର୍କିନସନ୍ ରୋଗୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଲମରିଚ ଏକ ମହୋଷଧି । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଗୋଲମରିଚ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ଭଲ । ଧୂମପାନ ଅଭ୍ୟାସରୁ ବର୍ଜିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରତ୍ୟହ ସେବନ କରନ୍ତୁ । ଫରକ୍ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଲିଭର ସେଲ୍ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ସଜନା ଶାଗ

ସଜନା ଶାଗରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟୋପକାରୀ ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି । ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହା ଲିଭର କୋଷ (ସେଲ୍) ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ । ଏଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ପଟାସିୟମ୍, ଆଇରନ୍ ସମେତ ଭିଟାମିନ୍-ଏ, ସି ଏବଂ ଇ ଭରି ରହିଛି । ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଚିଠିରେ ଯୋଗ୍ୟ ଏହାକୁ ନିଜର ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରିବା ଦରକାର । କାରଣ ସଜନା ଶାଗ ଉଭୟ ରକ୍ତରେ ଏବଂ ପରିସ୍ରାରେ ଶର୍କରା ପରିମାଣକୁ ସବୁଜିତ

ରଖିଥାଏ । ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଫସ୍ଫରସ୍ ଓ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥି ମଜଭୁତ ରହିଥାଏ । ଆଖି, ଗଣ୍ଠି ବାତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ଉପଶମ ମିଳେ । ନିୟମିତ ସଜନା ଶାଗ ଖାଇଲେ ତାହା ଶରୀରରେ ଚର୍ବି ଅଂଶକୁ ସବୁଜିତ ରଖେ । ତେଣୁ ମେଦବହୁଳତା ସମସ୍ୟା ସହ ଜଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉପକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

କ୍ଷତିକାରକ ଫ୍ୟାଟ୍ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ

ଅନେକ ଲୋକ ନିଜର ଭୁଲ୍ ଖାଦ୍ୟଶୈଳୀ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଅଧିକ ତେଲ ମସଲାଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ହେଉ ଅବା ଫ୍ୟାଟ୍ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଷ୍ଟୋଲ୍ ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ରୋଗର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । 'ଫ୍ୟାଟ୍ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଷ୍ଟୋଲ୍ ସମସ୍ୟା'

ଶାର୍ଷକ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଯୁନିଭର୍ସିଟି ଅଫ୍ ଟୋକିଓର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଏକ ସର୍ଭେ କରିଥିଲେ । ଏହାର ପରିସର ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ଫ୍ୟାଟ୍ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହା ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲେ ତାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଷ୍ଟୋଲ୍ ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଡାକି ଆଣିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ବୋଲି ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଶରୀରରେ ଚର୍ବି ପରିମାଣ ବଢ଼ାଇବା ସହ ହାର୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟଧାରାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ସବୁଜ ପନିପରିବା, କ୍ଷୀର, ମାଛ, ସୋୟାବିନ୍ ଆଦି ସାମିଲ କରିବାକୁ ସେମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ସମୁଦ୍ର ଗଭୀରତା ମାପିବା ପାଇଁ ପାଥୋମିଟର ନାମକ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
- ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ ଡକ୍ଟର ଜାକିର ହୁସେନ୍ ।
- ଜଳକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଫିଟିକିରିର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
- ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆର ଗଭର୍ଣ୍ଣର ହେଉଛନ୍ତି ସବିକାନ୍ତ ଦାସ ।
- କାରାକାସ୍ ହେଉଛି ଭେନେଜୁଏଲା ଦେଶର ରାଜଧାନୀ ।
- ଭେନେଜୁଏଲା ମୁଦ୍ରାର ନାମ ହେଉଛି ଭେନେଜୁଏଲାନ ବୋଲିଭାର ।
- ଭାରତର ପ୍ରଥମ କ୍ରିକେଟ ଟ୍ରାନ୍ସକ୍ସମିଟର ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।
- ବୁଡ଼ ପ୍ରେସର ବା ରକ୍ତଚାପ ମାପିବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୋମୋରଡିସିନ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
- ସାରା ଭାରତରେ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ୯ ।
- ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମାନବ ସମ୍ପଦ ହରାଇଥିବା ଦେଶ ହେଉଛି ଜାପାନ ।
- ଲଣ୍ଡନରେ ଥିବା ବ୍ରିଟିଶ୍ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ।
- ଭାରତରେ ୨ ଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏଟିଏମ୍ ରହିଛି ।
- ଗୋଟିଏ ଏଟିଏମ୍ ରୁ ୩ ଟି କ୍ୟାସେଟ୍ (ଟଙ୍କା ଥାଳି) ଥାଏ ।
- ଏଥିରେ ୧୦୦, ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ନୋଟ୍ ଭରାଯାଏ ।
- ପ୍ରତିଟି ଥଳି ୨୨ ବିଡ଼ା ନୋଟ୍ ଧରି ରଖେ ।

କହିପାରିବେ କି ?

- (୧) ବିଶ୍ୱର କେଉଁ ଭାରତୀୟ ସହର ୧୨ ନମ୍ବର ଧନୀ ସହର ରେଙ୍କରେ ଅଛି ?
- (୨) ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଟେଲର ନାଁ କ'ଣ ?
- (୩) ଟେଣ୍ଟ ମ୍ୟାଚରେ କିଏ ୫୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଟେଣ୍ଟ ଖେଳରେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ?
- (୪) ଏପୁଲ୍ କମ୍ପାନୀର ସି.ଇ.ଓ କି ନାମ କ'ଣ ?
- (୫) ଭାରତରେ ଯୋଜନା ତିଆରି କରିବା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସଂସ୍ଥାର ଜନକ କିଏ ?
- (୬) ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ସହ କେଉଁ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ କରନ୍ତି ?
- (୭) ଟେଣ୍ଟ ମ୍ୟାଚରେ ୪୦ ବର୍ଷ ପରେ କିଏ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ରନ୍ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି ?
- (୮) ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଟଳ ବିହାରୀ ବାଜପେୟୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବୃତ୍ତି କ'ଣ ଥିଲା ?
- (୯) ମିଲ୍‌ଖା ସିଂଙ୍କୁ 'ପ୍ଲାଇଙ୍ଗ୍ ଶିଶୁ' ନାମ କିଏ ଦେଇଥିଲେ ?
- (୧୦) ଟେଣ୍ଟରେ ୧୦୦ ରନ କରିଥିବା ପୁରୁଣା ଖେଳାଳୀଙ୍କ ନାଁ କ'ଣ ?

JUMBLE WORDS

1) NNAAAB	=	6) NRGUDO	=
2) DELHNA	=	7) CEOGK	=
3) HSSUI	=	8) NLCAA	=
4) NITIEW	=	9) DTARSN	=
5) RPDYOA	=	10) LAHXEE	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, "ସ୍ୱାକାର", ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦ୍ରିତ, ସମ୍ପଲପୁରଞ୍ଜ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧.ଶ୍ରୀଦେବୀ ଓ ଶଶୀ କପୁର, ୨.ମଧୁମିତା ବିଷ୍ଣୁ, ୩.ଫିଲ୍ମ୍‌ସ୍ ମେଡାଲ୍, ୪.ଡି.ଏମ୍.କେ, ୫.ଶିଖର ଧଡ଼ନ, ୬.ତଲତ ମେହେମୁଦ୍, ୭.ମିଶନ୍ ଇମ୍ପାରିଭଲ୍, ୮.ଜାଭେଡ୍ ମିଆଁଦାଦ୍, ୯.ଇରଫାନ୍ ପଠାନ୍, ୧୦.ଜର୍ଜ ବେଲି ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

- (1) GUZZLE (2) BUTTER (3) BOSSY (4) CHURN (5) WIZARD (6) CEMENT (7) WOOLY (8) HATCH (9) SPOKEN (10) SPRING

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ବଦଳି

ସମ୍ବଲପୁର : ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅନନ୍ୟା ଦାସଙ୍କ ବଦଳି ହୋଇ ବୟନଶିଳ୍ପ ବିଭାଗର ଯୁଗ୍ମ ସଚିବ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଥିବା ୨୦୧୮ ବ୍ୟାଚ୍ ଆଇଏଏସ୍ ଅଗ୍ରଣୀୟ ଅକ୍ଷୟ ସୁନାଳଙ୍କୁ ସମ୍ବଲପୁରର ନୂତନ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଅନନ୍ୟା ଦାସ ଗତ ଜୁନ ୨୦୨୨ରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଭାବେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ କଟକ ମହାନଗର ନିଗମର କମିଶନର ଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ରେଳ ମଣ୍ଡଳର ନୂତନ ଡିଆରଏମ୍

ସମ୍ବଲପୁର : ଦୁଷାର କାନ୍ତ ପାଣ୍ଡେ ସମ୍ବଲପୁର ରେଳ ମଣ୍ଡଳର ନୂତନ ମଣ୍ଡଳ ରେଳ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ରେଳବାଇ ନାଗପୁରରେ ରେଳ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ପାଣ୍ଡେ ୧୯୯୨ ବ୍ୟାଚ୍ରେ ଭାରତୀୟ ରେଳ ସେବା ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆଇଆଇଟି ରୁରୁକୁରୁ ସିଭିଲ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ, ଆଇଆଇଟିଦିଲ୍ଲୀରୁ ଏଫଟିଏସ୍, ଦିଲ୍ଲୀ ଏଫ୍.ଏଫ୍.ଏସ୍. ଯୁକ୍ତିଭିତ୍ତିରୁ ଏଫ୍.ଏସ୍.ଏସ୍ କରିଛନ୍ତି । ସେ ରେଳବାଇର ବିଭିନ୍ନ ଜୋନ୍ ତଥା ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଶ୍ରୀ ପାଣ୍ଡେ ଏରିମା, ଚିକାଗୋ, ୟୁଏସ୍.ଏରେ ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପୃଷ୍ଟି ହେବେ ସମ୍ବଲପୁରର ନୂଆ ଆର.ଡି.ସି

ସମ୍ବଲପୁର : ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ରାଜ୍ୟ କମିଶନର ଡକ୍ଟର ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦଳେଇ ବଳିତମାସ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ୨୦୦୩ ବ୍ୟାଚ୍ ଆଇଏଏସ୍ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପୃଷ୍ଟିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ପୃଷ୍ଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଜାବ୍ ଡିଭିଜନ୍ ଏବଂ ପାନାୟ ଜଳଯୋଗାଣ ବିଭାଗର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଚିବ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଛନ୍ତି ।

ଓସ୍ତପୁର କୁଳପତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବୃଦ୍ଧି

ସମ୍ବଲପୁର : ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଦାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଚଳିତ ମାସ ୨୪ ତାରିଖ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଶେଷ ହେବା ପରେ କୁଳପତି ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ସେ ଆସନ୍ତା ୬ ମାସ କିମ୍ବା ନୂତନ କୁଳପତି ନିଯୁକ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିବେ ବୋଲି ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ବଡ଼ମାଳର ଯୋଗ ମନ୍ଦିରରେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ଯୁଗ୍ମପୁରା ବୁକର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ବଡ଼ମାଳ ଗ୍ରାମରେ ଥିବା 'ଯୋଗ ମନ୍ଦିର'ରେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସମ୍ବଲପୁରର ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସାମା ସତ୍ୟବିନ୍ଦୁ, ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍ ଦିନଦୟାଲ ଅଗ୍ରଣୀୟ, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଫର୍ମାନିଆ, ମାରପ୍ରେଡ଼ି ମିହିଳା ସମିତିର ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଶୀଳା ଫର୍ମାନିଆଙ୍କ ସମେତ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମାଁ ସମଲେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ... (ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ)

ମହାନଦୀ ଆରତୀ ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ପାଇ ପାରିବେ । ମହାନଦୀର ବିଭିନ୍ନ ଘାଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଥ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିର ଏତିହାସ ସହ ଜଡ଼ିତ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳନୀ ମଠ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଏତିହାସିକ ସ୍ଥାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦିଆଯାଇଛି । ମନ୍ଦିରର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବବେଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ମାଁଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଆସୁଥିବା ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଓ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟାଚ୍ରେରି ଚାଳିତ ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ମାଁ ସମଲେଇ ଯାତ୍ରା ମନ୍ଦିର ଓ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ହେରିଚେକ୍ କରିଡର୍ ରୂପାନ୍ତରଣ ସମୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆ

ଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିବା ସମସ୍ତ କାଳାକୃତି ଯେଉଁଠି ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ଏଥି ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିରେ ନୂତନ ମନ୍ଦିର ବେଢାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଧାଡ଼ି ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗି ରାଜି ଓ ସେତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୋଡ଼ିଯମ୍, କୁକ୍ ରୁମ୍ ନିର୍ମାଣ ସହ ମନ୍ଦିର ଚାରିପାଖର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣ, ପୋଖରୀର ଉନ୍ନତୀକରଣ, ଡେଇଁ ଜୋନ୍, ସୂତନା କେନ୍ଦ୍ର, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀ ସୁବିଧା କେନ୍ଦ୍ର, ମନ୍ଦିର ପୂଜକଙ୍କ ସୁବିଧା କେନ୍ଦ୍ର, ଦାପଘର, ଭୋଗ ମଣ୍ଡପ, ପୂଜାରାଜ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହ, ଏତିହାସକରିଡର୍ ଆଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ଏହାଛଡା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଭାବେ ମହାନଦୀ ଆକାଶ ପାଇଁ ୩୫୦ ମିଟର ଲମ୍ବର ଦୁଇଟି ବିରାଟ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଉ ମନ୍ଦିର ପରିସରକୁ ଗିରୋଡ଼ ଉପର

ଦେଇ ମହାନଦୀ ପଠାକୁ ଯାଇ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଏକ ଫୁଡ୍ ଓ ଡରବ୍ରିଜ୍ ସହ ଡ୍ରାଫ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏହାବାଦ୍ ଭକ୍ତଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧ କିଲୋମିଟର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିଛି । ଏଥିରେ ପାଦରେ ଚାଲି ମା' ସମଲେଇ ମନ୍ଦିର ପରିଦର୍ଶନର ସୁଯୋଗ ନେବେ ଭକ୍ତ । ସମଲେଇ ପ୍ରକଳ୍ପର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ ହେଲା ଡ୍ରାଫ୍ ଟାଓର । ଡ୍ରାଫ୍ ଟାଓରରେ ବିରାଟ ଘଡ଼ିର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ପାଠକୁ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତ ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏହି ଡ୍ରାଫ୍ ଟାଓର ଉପରୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ସହ ମହାନଦୀର ମନୋରମ ଶୋଭାଭାଜି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର

ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ବାଗ୍ମା ତାଳୁର କୃଷକେଶବ ସତ୍ତ୍ୱଜୀ, ଡକ୍ଟର ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ଧର, ମାନସ ମିଶ୍ର, ରାମାକ୍ଷୟ ତ୍ରିପାଠୀ ପ୍ରମୁଖ ରାଜ୍ୟ ସୂଚକ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବା ଧାରା ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରରେ ୫ଟି ଅଧିକ ଭିକେ ପାଣ୍ଡିଆନ, ମନ୍ତ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ପୂଜାରୀ, ପ୍ରତାପ ଅମାତ, ଚୁକ୍ତନା ସାହୁ, ରାଜା ସାହୁ, ରୋହିତ ପୂଜାରୀ, ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖର ମେହେର, ମିତ୍ରଭାନ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦା, କ୍ରିଷ୍ଣା ପଟ୍ଟେଲ, ଜିତେନ୍ଦ୍ର ହରିପାଲ, ହଳଧର ନାଗ, କୈଳାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମେହେର, ବିନୋଦ ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଶେଷରେ ସମଲେଇ ଗୃହବୋର୍ଡର ଅଧିକାରୀ ସଞ୍ଜୟ ବାବୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଓ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ

ସମ୍ବଲପୁର : ସ୍ଥାନୀୟ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ଛକରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ପୂଜାରୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ପ୍ୟାରେଡ଼ରେ ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ପୂର୍ବରୁ ଆୟୋଜିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ଏହାଛଡା ସେ ଦୁର୍ଗାପାଲି ସ୍ଥିତ ଦୟାମଣି ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଅନ୍ତେବାସୀମାନଙ୍କୁ ଫଳ ଓ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନନ୍ୟା ଦାସ, ଏସ୍.ପି ମୁକେଶ ଭାମୁ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ମନମୋହନ ସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ମହା ସମାରୋହରେ ପାଳିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ତ୍ତ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ରଞ୍ଜନ ଘଡ଼ାଲ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜାତୀୟ

ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ୟାରେଡ଼ରେ ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଦିବସ ପାଳନ ପୂର୍ବରୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କୃତୀ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଧିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଜିଲ୍ଲା ତାଳୁରଖାନା ଓ ଜେଲ୍ ଆଦିରେ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବଣ୍ଟନ ଯାଇଥିଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆବୋଲି ସୁନାଲ ନରସିଂହ, ଆରକ୍ଷା ଅଧିକ୍ଷକ ସ୍ମିତ ପର୍ମାର ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏନବିଟି ପକ୍ଷରୁ 'ସେତୁ' ସହଯୋଗରେ ସମ୍ବଲପୁର ପୁସ୍ତକ ମେଳା

ସମ୍ବଲପୁର : ଏନବିଟି ଏବଂ 'ସେତୁ'ର ମିଳିତ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଅକ୍ଟୋପାଲିର ପିଏବିଡି ପଡ଼ିଆରେ ଆୟୋଜିତ ସମ୍ବଲପୁର ପୁସ୍ତକ ମେଳା କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା, ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଏବଂ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୧୨୪ଟି ଷ୍ଟାଲ ରହିଛି । ଏହି ଅବସରରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପରିକ୍ରମା ବସ୍ତର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହି ବସ୍ତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ

ପରିକ୍ରମା କରି ଲୋକଙ୍କୁ ପୁସ୍ତକ ପଠନ ନେଇ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଏଥିରେ ଏକ ଛୋଟ ଲାଇବ୍ରେରୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏନବିଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କର୍ଣ୍ଣେଲ ଯୁବରାଜ ମଲ୍ଲିକଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉଦ୍ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ରେଙ୍ଗାଳି ବିଧାୟକ ନାତରା ନାଏକ, ଆଇଆଇଏମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଫେସର ମହାବେଓ ଜୟସାଲ, ବିଧାୟକ ସୁବାସ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, 'ସେତୁ'ର ସଭାପତି

ପ୍ରଫେସର ମାନକେତନ ପାଠୀ ସାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । 'ସେତୁ'ର ସଂପାଦକ ସୁକାନ୍ତ କର ଅତିଥିଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟହ ସାରସ୍ଵତ ସଭା, କବି ଓ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ରୂପାନ୍ତରିତ ଓଡ଼ିଶା : ବିକାଶର ଜୟଯାତ୍ରା

- ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ସ୍ତରରେ ମିଶ୍ର ଶକ୍ତି ଗୃହ, ଇ-ପାଠାଗାର, ବ୍ୟାଙ୍କ ସେବା, ସୁବିଧିକୁ ଶ୍ରୀତା ସୁବିଧା, ଭିକିପାଲି ସେବା ଇତ୍ୟାଦି ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଭିଡିଓମିଡିଆ ବିକାଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ସ୍ତରରେ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି ।
- ସୁଶାସକ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ । ରାଜ୍ୟରେ ୫-ଟି ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ରୂପାନ୍ତରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ସ୍ମାର୍ଟ ଶ୍ରେଣୀଗୃହ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ।
- ଆମ ଓଡ଼ିଶା ନବୀନ ଓଡ଼ିଶା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ସାଧନ ଭିତରେ ମାଲିକମୁଖ୍ୟ ସଦୃଶ ।
- ଗ୍ରାମୀଣ ଓଡ଼ିଶାର ରୂପାନ୍ତରଣ ଓ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଭିଡିଓମିଡିଆ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ସହିତ ରାଜ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧ ସାଂସ୍କୃତିକ ଐତିହ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ ଆମ ଓଡ଼ିଶା ନବୀନ ଓଡ଼ିଶାର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ।
- ସବୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପରିବାରକୁ ବିଭିନ୍ନ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବିଏସକେଏଲ ନବୀନ କାର୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଚଳନ ।
- ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵରେ ଅଗଣିତ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରେମୀ ଏବଂ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିକ୍ରମା ପ୍ରକଳ୍ପ ।
- ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିକ୍ରମା ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଲୋକାର୍ପିତ ହେବାରୁ ଥିବା ସମଲେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓଡ଼ିଶାରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାର ନୂତନ ଯୁଗ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ।
- ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ସତ୍ୟବାଦୀଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଛି ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାରୁ ଯାଉଛି ।
- କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ଓ ଅର୍ଥନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ଅଗ୍ରଣୀ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ସ୍ଵୀକୃତି ଲାଭ କରିଛି ।
- ରାଜ୍ୟର ବୈଧ ଆଧାର କାର୍ଡଧାରୀ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷି ଉଦ୍ୟୋଗ ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
- ସରକାରୀ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ରୋଗୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଣାତ୍ମକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପ୍ରଦାନ ସହିତ ପୁଖଡ଼ ଅନୁଭୂତି ଯୋଗାଇଛି ଆମ ହସ୍ତିଚାଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।
- ବିଗତ ୨୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିରେ ବଳକା ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଉଦ୍ଘା ହୋଇଛି ।
- ରାଜ୍ୟରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଜଣ୍ଡାଉ ଉତ୍ପାଦନ ସହ ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ପ୍ରଗତିର ରୂପାନ୍ତରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଶିଖର ଛୁଇଁଛି ।

ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ

